

O.M.H.G

110

Bibliotheca

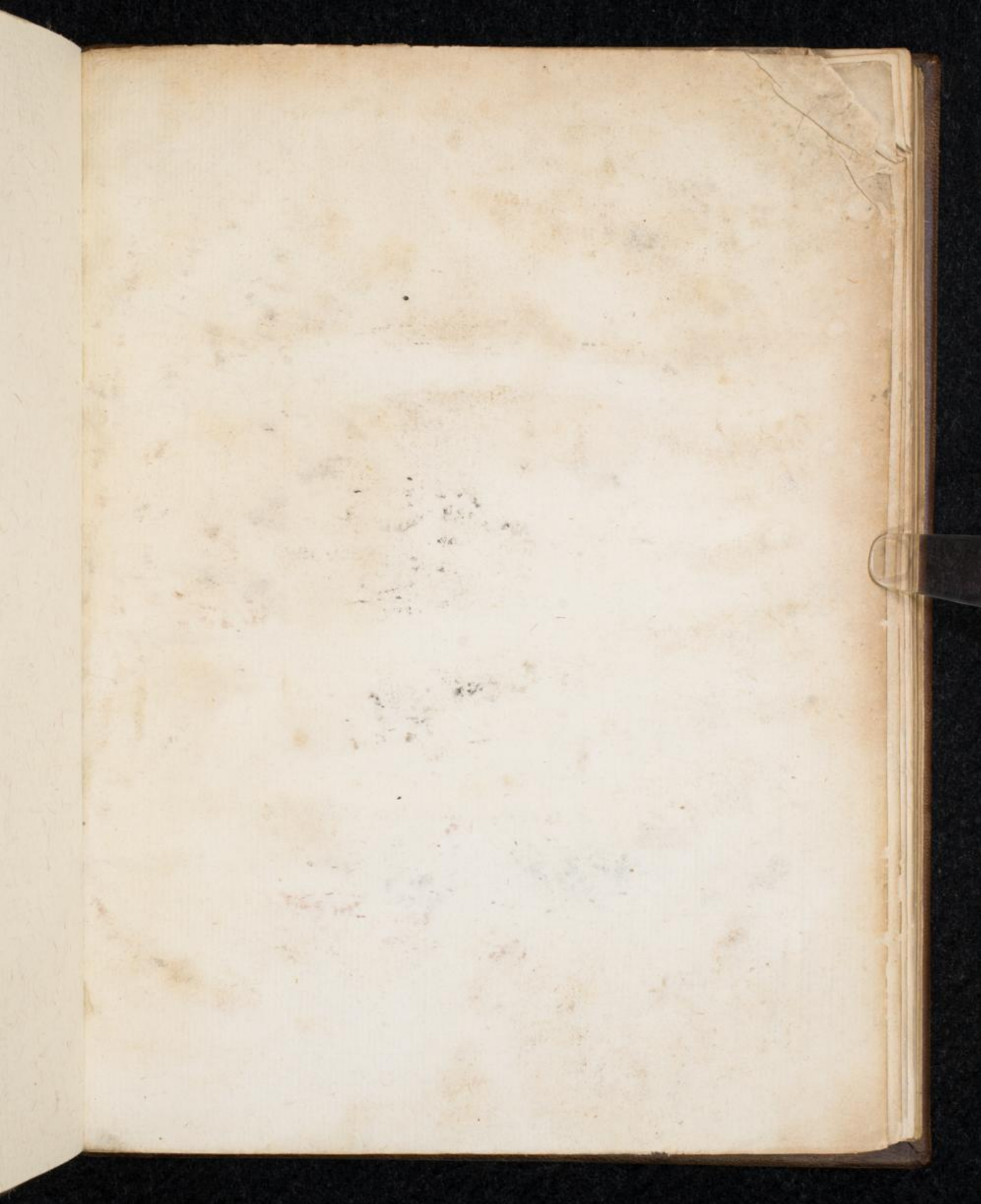
*Palatino
Düſeldor-
piensis*

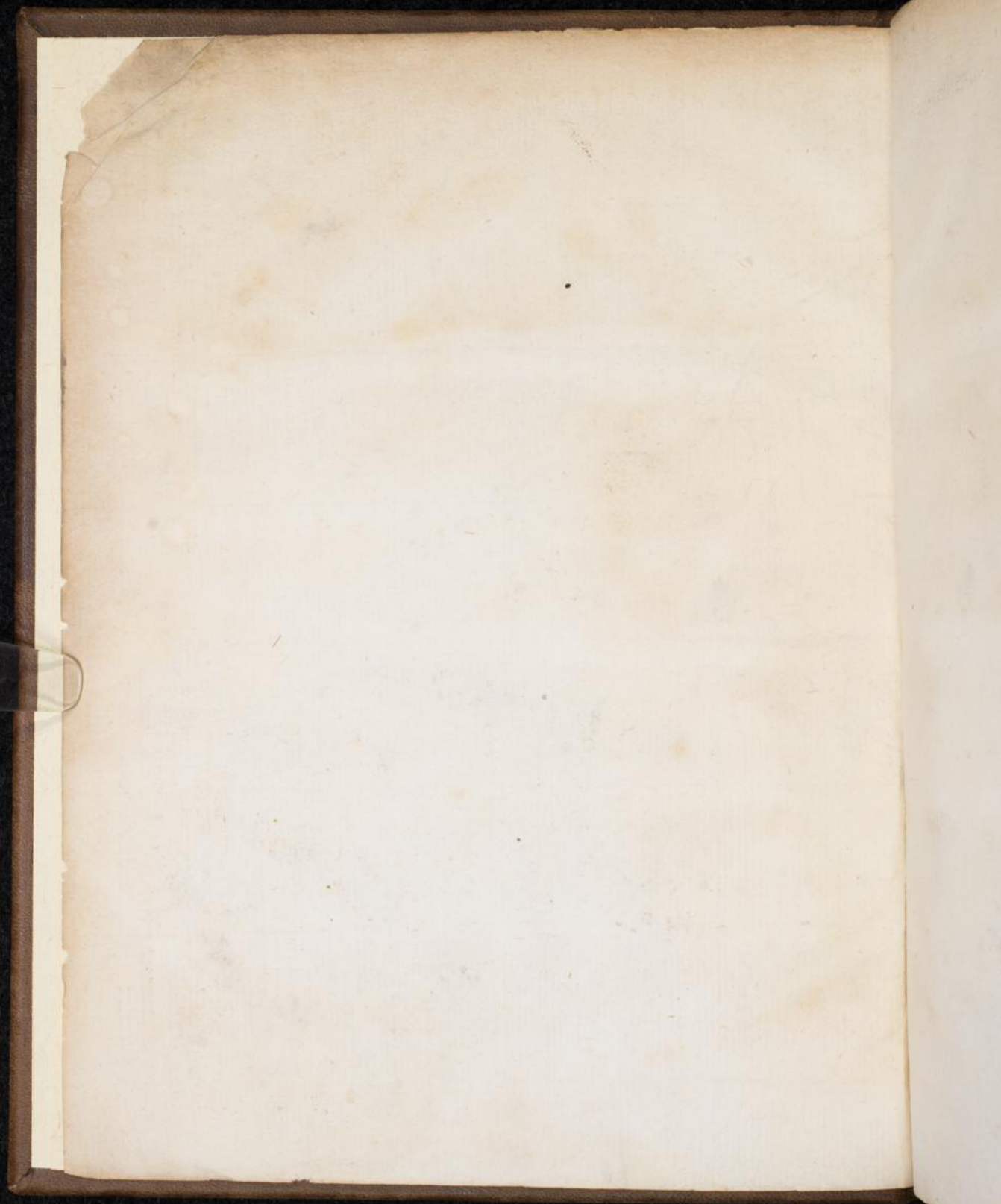

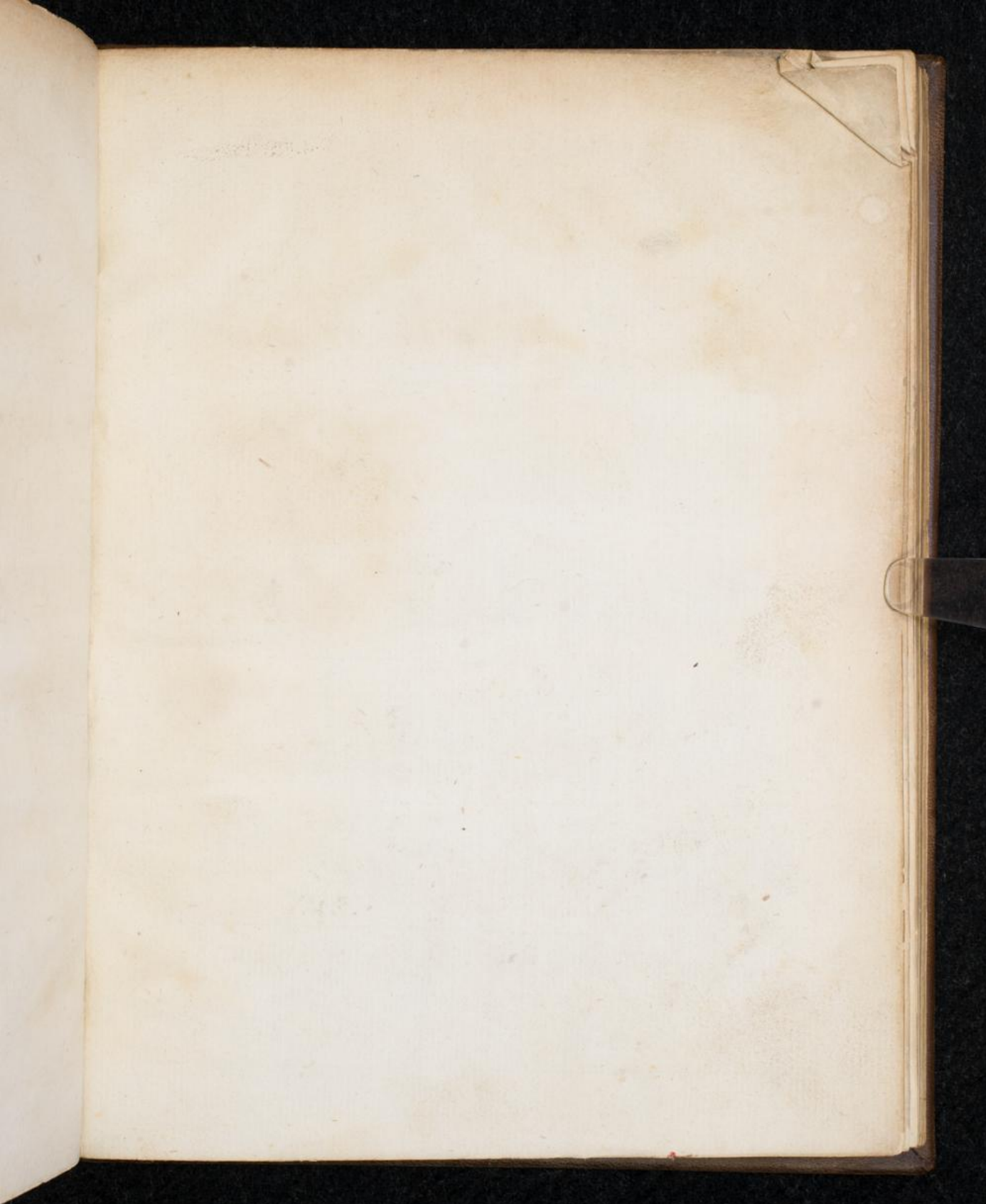
Bibliotheca Palatina

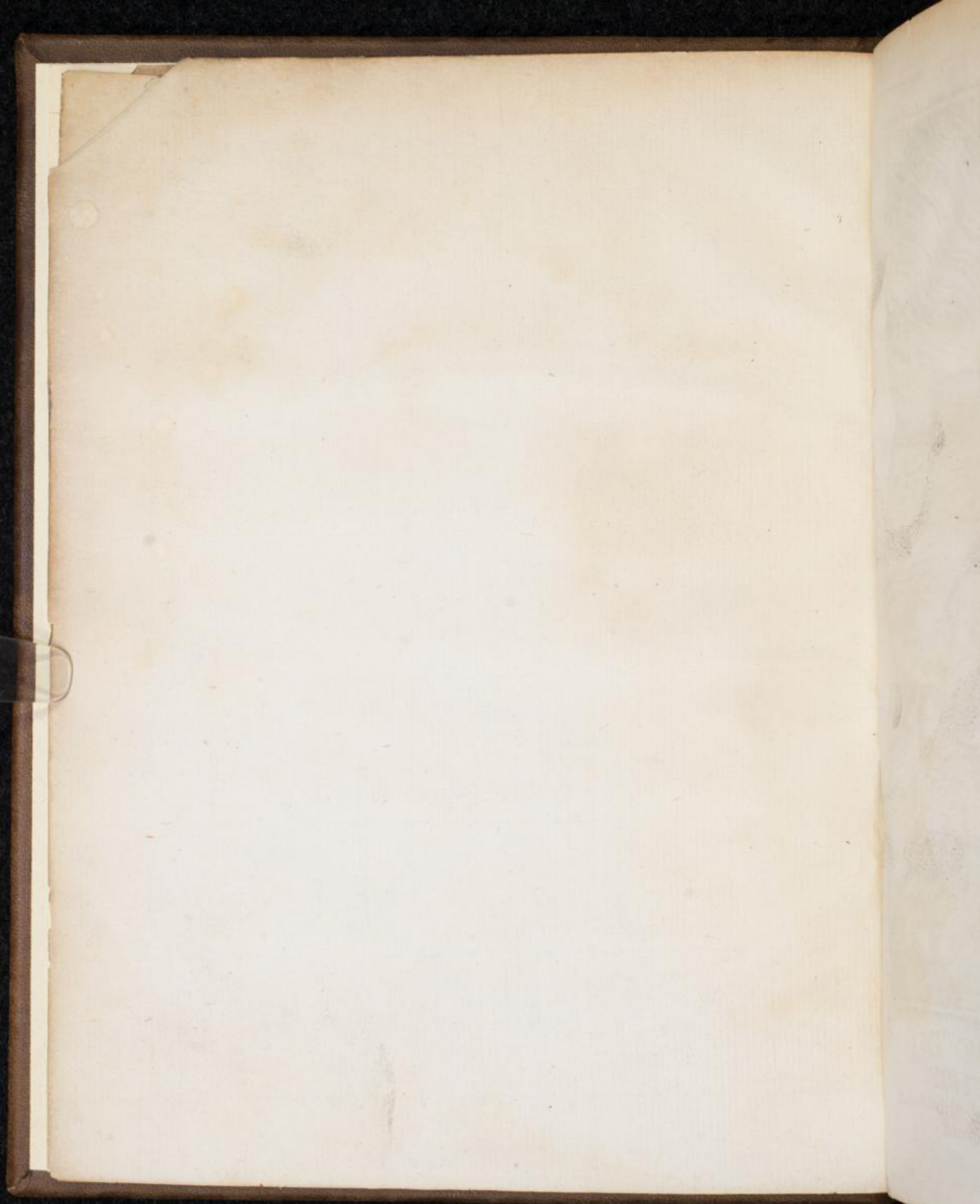

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

00/MW 122

O COR IESU EGO AMO TE ;
NAM PRIUS TU AMASTIME .

Hanc Imaginem in quocunq; loco colentibus
Christus Singulares gratias promisit.

H.L.O. et B. Anthon . Contgen . Sculp. Mog.

COMPENDIOSA RELATIO
DE
ORIGINE ET SCOPO PIETATIS
ERGA
SANCTISSIMUM
COR JESU
DOMINI NOSTRI
CUM ANNEXIS QUIBUSDAM PRECIBUS
LITANIIS ET OFFICIO
DE EODEM
SANCTISSIMO CORDE.
IN USUM
SERENISSIMI
CAROLI PHILIPPI
ELECTORIS PALATINI
&c. &c.

MANNHEMII,
Ex Typographia Electorali Aulicâ Palatinâ Majeriana,
per Mathiam Oberholtzer. M DCC XXXVI.

COMPENDIOSA RELATIO

ORIGINE ET SCOPO PIETATIS

Q. V. H. G. 110

GEORGIUS

DOMINI NOSTRI

IN USUM

SANCTISSIMO CORDE

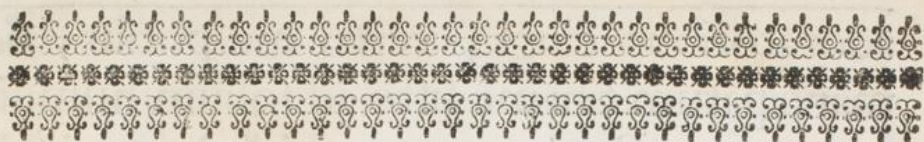
CAROLI PHILIPPI

ELECTORIS PALATINI

etc. etc.

MANNHEIM.
Ex Typographia Georgii Adolphi Palatinae Majestatis
per Martinum Oelsholzer. M DCC XXXV.

1402 834 01

DEDICATIO

Ad Sanctissimum, & omni honore dignissimum Cor mei Domini IESUChristi.

Uò me vertam, ignoro, Tuæne ad Thronum Majestatis & gloriæ, quâ regnas in Coelo, an ad solium tuæ humilitatis, quod tuus erga nos amor in Venerabili Sacramento Altaris erexit, ubi tantò sublimior tibi cultus, tantóque excelsior â nobis adoratio debetur, quantò profundius in humilitatis abyssum te abiicis? Quia tamen non nescio, Thronum gloriæ tuæ in Coelo innumeris, iisque devotissimis

adoratoribus cingi ; verto me potiùs, & mancipatum tibi me sisto ad solium humilitatis tuæ in Sacramento, ubi & à paucioribus ardentè amaris, & tepidè adoraris à pluribus.

Accipe ergo, ô delictum cordis mei ! ô divinum cor mei Domini JESU ! accipe hoc opusculum, soli tuæ gloriæ, & honori dedicatum. Unicus enim scopus ejus, & unicum meum desiderium est, ut hæc erga te pietas, cum ineunte hoc sæculo, in his locis enascens, sæculum faciat illâ Victoriâ & Triumpho illustre, quem Te, nempe cordium humanorum Regem de iis quàm gloriosissimum obtinere par est.

Vive ergo & triumphâ hoc sæculo, & in sæcula, ô benedictum cor, ô vita animæ meæ ! Triumphâ & vive per tuum amorem in meo, & cunctorum mortalium corde

de. Ex tuo enim amore posthac vitalem
 halitum traham ; & vicissim â Te, scilicet
 Magnete cordis mei, me attrahi sinam ad
 Te. Hæ flammæ tui amoris illuminent
 meam caliginem , teporem accendant ,
 amorem sæculi exurant, & me pro dedi-
 cato tibi holocausto totum absumant. Te-
 stes enim invoco Cœlum & Terram, quod
 ultrâ vivere non cupiam, nisi ut in humillimâ
 subjectione adorem, ac venerer Te, ô The-
 saure omnium Divinarum gratiarum : nec
 aliud desiderem, quàm ut in hac vita omni-
 bus suspiriis & halationibus, post vitam verò
 etiam singulis pulveribus mei cordis conte-
 ster, quod vivam, & moriar tibi devotum

O Divinissimum Cor mei Domini

F È S U

Holocaustum NN.

PRÆ-

PRÆFATIO

Ad amantem Cordis JESU Lectorem.

Dicitur communi proverbio : Novitas delectat. Ingressu sæculi delectatus est orbis : & ego Cor Deum amanti Lectoris novâ pietate oblectare conabor, quæ ante pauculos annos revelata est Margarethæ à la Coque, Spiritu devotionis præstanti, & Ordinem Sanctimonialium professæ, cui à visitatione Deiparæ nomen est : Et in Galliis quidem usu celebri floret ea pietas ; his autem in Terris non admodum nota videtur. Ut ergò in publicam lucem, & plurimum salubrem notitiam deveniat, hoc opusculum ex Gallico libro, qui de eâ

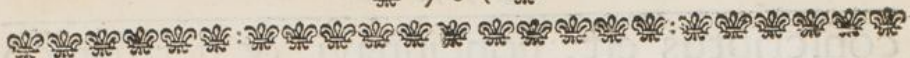
con-

conscriptus est, concinnavi, & germanico sermone expressi.

In his ergo foliis, tanquam in brevi compendio, benevolus Lector originem dictæ pietatis, & justissimam suscipiendæ causam, variûmque modum exercendæ inveniet unâ cum precibus nonnullis, & quibusdam devotionis exercitiis ad eam pertinentibus. Quibus acquiescere velit, & excitare cor suum ad ardentem Cordis JESU amorem, usque dum DEO volente, totus liber in publicum emittatur.

Interea benè age Lector, & quære solatium in hoc amantissimo Corde, ut cum tenero pietatis affectu dicere possis : Cor JESU, centrum cordis mei, & pars mea in æternum.

CA-

CAPUT I.

Origo Pietatis erga Cor JESU.

Admodum Reverendus Pater
 de la Colombiere, è Societate
 Jesu, inter primos enumerari
 meretur, quorum operâ DEUS
 ad divulgandam Fidelibus hanc
 pietatem est usus. Magna erat
 in hoc magno DEI Famulo
 auctoritas, non tam quòd
 ageret Concionatorem
 Aulicum Reginae Angliæ,
 in Galliâ nunc exulantis;
 quàm quòd ipsa in Anglia
 refulserit gloria Confessorum
 Christi. Et additur pondus
 auctoritati ex eo, quòd cum
 eruditione eximiâ junctam
 haberet virtutem excellentem:
 ad cujus apicem summamque
 perfectionem sine intermissio-

missione consequ
 ri obstrinxerat
 oris cum om
 admiratione con

Hic ergo
 fuit, esse max
 Pietatis, & ne
 usum benefi
 gationis esse
 tique debitum
 cognitum, gr
 lavat hic po
 diario Spirit
 cit Londini,

Cum, inqu
 cum magn
 cia absolvissen
 omni excogi

missione consequendam, uti se voto peculiari obstrinxerat; ita eam brevi spatio temporis cum omnium, etiam Hæreticorum admiratione consecutus est.

Hic ergo Vir tantæ auctoritatis censuit, esse maximam perfectionem hujusce Pietatis, & necessitatem: & tanta per ejus usum beneficia à Deo impetravit, ut obligationis esse suæ putaret, tam divitem, totique debitum Orbi, sed pauculis usque eò cognitum, gratiarum Thesaurum evulgare. Juvat hîc ponere, quæ annotata reliquit in diario Spiritualium Exercitiorum, quæ fecit Londini, & post obitum viri sunt edita.

Cùm, inquit, hæc Exercitia Spiritua-
lia, cum magna in Misericordiam Dei fiducia absolvisssem, hanc mihi legem posui, ut omni excogitabili via & modo promoverem

B

verem

verem executionem illius , quod mihi à Summo Domino meo præscriptum est, concernens pretiosissimum corpus ejus in Sanctissimo Altaris Sacramento , ubi eum verè, & reipsa credo præsentem. Totus enim coelesti dulcedine perfusus (quam à Deo meo accepi & gustavi , etsi exponere non possim) cognovi, velle Deum me sibi fervire ad executionem , & impletionem sui desiderii de promovendâ per meam debilitatem pietate , quam ipse cuidam personæ, communicatione intimâ secum unitæ inspirâisset.

Ego jam illam in Anglia pluribus suasi: scripsi quoque de illâ in Galliam, & quendam amicorum meorum rogavi, ut eandem in loco, quem incolit, magni faciat æstimari. Erit enim utilissima, & magnus lectarum in eâ communitate animarum
nume-

numerus mihi spem facit, ejus usum singulariter Deo gratum esse futurum.

O mi Deus ! quare non possum omnibus locis præsens adesse, & annunciare, quod ab amicis & famulis tuis expectas ? Manifestavit se Deus huic personæ, de quâ justam credendi causam habemus, quòd vixerit secundùm cor ejus, suadentibus id magnis gratiis, quas ab illo accepit. Illa manifestavit se mihi : Ego illi imposui, ut, quæ mihi dixisset, scripto comprehenderet : quod & volui referre in diarium meorum Spiritualium Exercitiorum ; quia Clementissimus Deus, in executione hujus operis uti vult meâ tenui curâ.

Illa vero persona, de qua loquitur prædictus Pater de la Colombiere, fuit sublimi spiritu, dicta Margaretha â la Coque, Religiosa

ligiosa ex ordine, qui à visitatione Deiparæ cognominatur, & cum fama eximiæ Sanctitatis mortua est die decimo septimo Octobris, anno Salutis millesimo sexcentesimo nonagesimo, ætatis verò suæ quadragesimo secundo.

Cum die quâdam (scribit illuminata hæc anima) currentis octavæ de festivitate Corporis Christi, coram Sanctissimo Sacramento morarer, insolitas à Deo gratias in explicabilis ejus amoris accepi. Hoc ergo amore intimè commota, sentiebam in me anhelantissimum desiderium, reciprocum ei amorem reddendi. Tum ille ad me: Majorem mihi reddere amorem non potes, quam si effeceris, quod à te sæpè petivi. Interea mihi exhibens Divinum Cor suum, vide (dicebat) hoc cor, quod homines eo ardore amavit, ut ad illum ipsis probandum
 exi-

exinaniverit se, & consumpserit. Pro eo
 verò ut hunc amorem agnoscant, & æsti-
 ment à maxima parte hominum non reci-
 pio nisi summam ingratitude per con-
 temptum, per irreverentiam, per sacrilegia:
 imò & per teporem, quo me in hoc Sacra-
 mento colunt etiam multi eorum, qui mihi
 consecrati, meoque servitio auctorati
 sunt. Quare peto à te, ut ille dies Veneris,
 qui octavam Festi Corporis mei proximè
 sequitur, velut in peculiare Festum pro ve-
 neratione mei Cordis dedicetur; ut sic vio-
 latio mei honoris per humilem deprecatio-
 nem resarciatur, & per susceptionem Sacræ
 Communionis aboleatur injuria & irreve-
 rentia, quæ facta est cordi meo, dum his
 diebus in Arâ expositum fuit. Et ego tibi
 polliceor, dilataturum se Cor meum, ut in
 omnes, qui hunc ei honorem præstabunt,
 copioso influxu divinum amorem infundat.

Quare verò, mi Domine (respondebam) te vertis ad me , creaturam adeò despiciabilem, miserámque peccatricem, cujus indignitas impedimentum potiùs affèret executioni propositi tui ? habes animas pro impletione consiliorum tuorum multò majoris animi & robustioris. Quid autem ? reponebat Dominus, an nescis, quòd infirma mundi solem eligere , ut confundam fortia ? quòdque in minimis, & minimâ sapientiâ præditis , Omnipotentiam meam evidentiùs ostendere solem, ne suis viribus ipsi quicquam adscribant.

Suggere ergo mihi (dicebam) medium faciendi, quod mandas. Tum ille ad me : Sume refugium ad Servum meum N. & dic illi meo nomine , ut pro viribus suis laboret introducere hanc pietatem, & hoc beneplacitum Divino Cordi meo procurare :

re: útque nullis difficultatibus, quæ multæ
 exsurgent, se absterreri patiatur; sed cogi-
 tet, omnipotentem illum fieri, qui sibi diffi-
 dit, ut confidat mihi.

Admodum Reverendus ille Pater non
 temerè fidem talibus habebat; sed discre-
 tione maturâ ponderabat omnia. Ad hæc
 argumentis non levibus persuadebatur, tam
 sublimis & solidæ virtutis esse personam,
 quæ ei se manifestabat, ut phantasiis illu-
 sam pertimescere non haberet. Ut verò
 tantò meliùs perfectiùsque rem institueret,
 à se ipso fecit initium, neque solùm bene-
 dicto Cordi JESU se ipsum totum, sed
 omnia quoque, quæ illi grata esse censeret,
 obtulit, & consecravit. Et sensit in hoc
 oblationis affectu tam insolitæ gratiæ influ-
 xum, ut quamprimum in æstimatione hu-
 jus pietatis confirmaretur. Deinde, cùm
 medi-

meditaretur eam benevolentiam, quâ JESUS Dominus Noster in Sacramento Altaris erga nos fertur, uti cor ejus perpetuâ in homines charitate æstuat, sempérque ad effundendos gratiarum Thesauros apertum est. Cúmque vicissim animo dolente suspiret de horrendis blasphemiiis, quas tanto jam tempore, in eodem Sacramento sustinet à perfidiâ Hæreticorum, nec non de irreverentiâ & injuriis, quas à nonnullorum sæpè malitiâ Catholicorum perpetitur: de novo totum se obtulit Divino Cordi eâ formulâ orandi, quam oblationem sui ad COR JESU appellavit, quâmque infrâ descriptam invenies.

Iter hujus servi Dei in Angliam, captivitas ejus, & brevitatis temporis, quo post reditum in gallias vixit, non permiserunt, ut plura de hac re manifestaret. Sed nihilominus

ominùs visum est Deo, non imperfectum relinquere suum opus: quod sicut jam olim D. Gertrudi revelavit; ita præcipuè his postremis temporibus, ad excitandum temporem fidelium, reservâsse videtur, utendo in hunc finem libello, sine omni propemodùm studio, methodo, & arte conscripto: & inspirando eandem pietatem personis, quæ cum vix ipsæ gustâssent, & antè, quàm solidè quicquam de ea inaudivissent, jam promulgare videbantur, & ubique diffundere.

Sic igitur anni unius intervallo, visa est hæc pietas velocissimè introducta. Magnæ Sapientiæ Magistri Spirituales, Doctores, & Prælati, illustribus encomiis eam exornârunt, & Concionatores è Cathedris magno eam fructu proposuerunt. Sacella in

C

hono-

honorem Divini Cordis exstructa. Sculptæ
 pictæque ejus imagines : Altaria erecta.
 Sanctimonialia de Visitatione sui Funda-
 toris Sancti Francisci Salesii Spiritu ani-
 mata, ut primæ in hac devotione, ita
 Zelosissimæ videntur fuisse. Nam exhi-
 laratæ sunt eo gaudio, ut in suo Divio-
 nensi Sacello, quod gloriæ Divini Cor-
 dis ædificatum est, compositam de eo Mis-
 sam, solenni cantu celebratam audiverint.
 Quarum exemplum Religiosæ plures aliæ
 Virgines secutæ sunt. Totam exinde Gal-
 liam admirando cum fructu pervasit cor-
 dialis hæc pietas, aliâque in Regna se se ex-
 tendit, ad extremum usque orientem, per
 Missionarios, ut creditur, propagata.
 Postremò judicium multorum Virorum,
 Virtute, & meritis præstantium, qui ean-
 dem in pretio habuerunt, spem optimam
 facit,

facit, futurum, ut ejus affectu posthac
 Dominus JESUS in oblivionem Christiano-
 rum minùs veniat, ferventiore Zelo
 colatur, & ardentius
 ametur.

CAPUT II.

*Motivum ad exercendam Pietatem
erga Cor JESU.*

Sicut Sanctitas & meritum Nostrorum Operum ex motivo & Spiritu, quo fiunt; nascitur, sic pietas erga Cor JESU, quantæcunque bonitatis in se ipsâ sit, utilitatis exiguæ foret, nisi ex bono motivo, & in bono spiritu exercita, suum inde pretium acciperet. Motivum verò, sicut jam diximus, illud est, ut, quantum fieri potest, amore, adoratione, & subjectione nostrâ compensem indignitates, & injurias, quas Dominus JESUS in Sacramento Altaris, & passus est hucusque plurimas, & in diem (prò dolor) hodiernum adhuc multas patitur. Hoc
inquam

inquam spiritu, sive hac intentione utendum est iis affectibus, actibusque devotionis, qui paulò post suggerentur, ut ergò hæc animis nostris, imisque sensibus vivaciùs imprimantur, consideremus attentè, quo modo Christus JESUS in Sacramento agat nobiscum, & vice versâ, quo modo â nobis cum ipso agatur.

Meditemur (si tamen capere possumus) illud ejus desiderium, quo coelicam nobis hanc alimoniam offert; & ex opposito nauseam, atque teporem cogitemus, quo nos eandem suscipimus. Si est incomprehensibilis, & omnem mensuram modumque excedit ejus in hoc Mysterio Charitas nunquid illa vicissim ingratitude, qua sic amantem excipimus, omni pariter mensurâ & modo carere dicenda est? Si positum fuisset in arbitrio nostro, eligere & petere â

Domino JESU aliquod evidens ejus erga nos amoris indicium, an in mentem venire alicui potuisset tam sancta prodigalitas, sive tam prodiga sui ipsius, sui que corporis & sanguinis elargitio? vel si fortè in mentem venisset, an ad eam postulandam audacia cuiquam & animus suppetivisset? suo igitur incomprehensibili desiderio stimulatus, elegit hanc viam declarandi amoris, & in Sacramento Altaris, suum corpus & sanguinem, séque, quantus est, totum donavit, & siquid pretiosius majusque habere posset, omne daturus. Non eum deformitas loci à se donando absterret, non hominis accipientis miseria prohibet, non discrimen temporis pronitatem donandi moratur. Et tam cordata nihilominus benevolentia, tam profusa liberalitas, tam prodiga charitas ejus, ab ingratitude mortaliū se se tueri non potest.

Prima

Prima communio, quam Salvator in ultima Coena distribuit, dehonora- ta est tam horrendo Sacrilegio, & tam atrocibus injuriis Judæ proditoris, ut non nisi ab inferis excogitatae videantur. Postea verò non tantum in Altaribus denegatus est debitus Salvatori respectus, ipseque velut Theatricus quidam in ridiculâ Deitate Rex habitus. Non tantum Ecclesiæ, quas nostri amore inhabitat, & Altaria, in quibus pro mundi salute in dies rursus se immolat, diruta, vastata, flammis absumpta Non tantum sacra vasa, quorum continuus in hac immolatione, aut Missæ Sacrificio usus fuit, direpta, conflata. Sed ipsum quoque Divinissimum Corpus ejus, sub specie sacrarum hostiarum abditum, in terram projectum, pedibus calcatum, & (quod ipsi dæmones exhorrescerent) millenis ictibus, non quidem in se, sed in sacris speciebus

bus transfixum & convulneratum. Neque tamen hanc rabiem furentium mitigavit sanguineus liquor, qui prodigiosè nonnunquam indè profluxit; sed potiùs ita accendit, ut jam dentibus sacram hostiam morficarent, jam flammis injicerent, jam turpibus bestiis vorandam ingererent, quasi sacrilegæ manus eorum, & scelerata pectora, ad hanc ignominiam Sufficientia non essent. Denique ad horrida dictu, & cogitatu foeda maleficia iisdem hostiis abusi sunt.

Mi JESU ! mi DEUS ! quàm atrociam hinc pateris ? Sola, Sola tantarum ignominiarum cogitatio me dat in stuporem. Vide, mi homo, quousque hominem sua in illum ingratitude deduxerit. Profectò non hominem invenies, ita despectum & horridum, ut ignominiosius possit tractari. Non
latro-

latronem invenies , cuius te miseratio non tangeret , si ad hunc modum videres esse tractatum. Noster ergo Salvator is erit , cuius in tam atroce despectu in insensibiles petras obdurescamus ? Tantâ mne duritiem eo promeruit , quod tanto nos excessu amaverit ? Si culpa sit (ignosce verbo , mi Deus) quod nimiâ nos charitate dilexeris : *Ephes. 2. v. 4.* Tu reus es hujus culpæ. Quid autem ? an excessus ille hic amoris illorum in te odium concitet , qui intelligere nolunt , quo eos excessu amaveris ? An ille excessus occasionem illis præbeat obliviscendi te , tuæque præsentia nullum honorem exhibendi , aut non Sentiendi , quæ tibi dedecora & injuriæ hîc inferantur ? Negari quidem non potest , potissimam partem dictorum Sacrilegiorum , & abominabilium despectuum ab heterodoxis committi : Sed , ô dilecte Salvator ! quàm multos etiam est

D

repe-

reperire Catholicos, qui nec honestiùs tecum, nec reverentiùs agant ! An non similia scelera propè quotidie in Sacra templa se penetrant ? Et nescio quidem, quis Dominum impietate majore & ingratitude offendat, hæreticùsne, qui violat templa nostra, in quibus illum verè præsentem non credit ; an verò Catholicus, qui credit, & nihilominùs tanta cum irreverentia præfenti assistit ?

Relationibus rerum novarum se multi oblectant penè ad pedem Altaris, & propudiosas in fabulas (si ad confusionem horum temporum licet dicere) impiâque colloquia se se effundunt. Major in oculis honesti alicujus viri, quàm in præsentia Christi modestia servatur : quòdque in liberis domi non toleraretur, in Templis permittitur. Ornamenta Altarium an decore & pretio
ad

ad vestimenta Fidelium accedunt ? mitte oculos in quasdam Ecclesias, & videbis eorum neglectu, quorum curæ commissæ sunt, minùs nitère, quàm mediocrum Suppellectilia Dominorum. Sacrificio Missæ assistitur, quasi profano comoedorum spectaculo, nisi quòd in exhibitione spectaculi major attentio usurpetur, quàm in oblatione Divini Sacrificii. Et postquam fortassè momento flexum fuerit unum genu (ut non ex ignorantia neque ex defectu fidei natam hanc irreverentiam appareat) ignavè sedetur, aut statur, & protervè garritur. Atque hæc est devotio, & reciprocus ille amor, scilicet, quem summus Amator JESUS, à plerisque Christianorum reportat.

De Sacerdotibus quid proferemus ?
Dignitate sublimis officii coeteros eò præ-

cellunt, quòd obligentur ex munere suo, proximiùs cum Christo ad aras versari, & intimiore cum eo amicitia ac familiaritate conjungi. An dicere de iis licebit, quòd cum æquales propè sint Angelis, & vi Sacerdotii propè majores, huic celsitudini statùs suam vitam, morésque conforment? Sunt quidem per gratiam Christi à Laicis turbis Fidelium discreti: an autem se ipsos excellentia virtutum, vivæ fidei præsertim, à quorundam tepore Laicorum secernunt? Egregiè scilicet. Quidam cum pretiosum Domini corpus in manibus habent, vix aliter agunt, quàm quasi ridiculo quodam instrumento, nescio quos motus in aëre facerent, quásve inanes ceremonias representarent. Et sicut animi eorum sub immolatione Divinæ Hostiæ mero tepore frigeſcunt, ita destinatum Sacrificio tempus indecorâ festinatione corripiunt. Utinam non aliquan-

aliquando quidam ex flagranti crimine ad Aram accurrerent, atque ad perpetrati-
 nem alterius ab Arâ properarent. Hoc affir-
 mari potest, Sacrificium Missæ â quibus-
 dam pro tali officio haberi, cujus addiscenda
 sit deproperatio, & celebratio ex frigidâ
 consuetudine, sine attentione celerrimè ab-
 solvenda. Non magis ii moventur â con-
 tactu corporis Christi, quàm apertione
 Missalis; & hac insensibilitate, tepore, ne-
 glentiâ clarè demonstrant vilipensionem
 Sanctissimi Sacramenti, aut minimùm eam,
 in qua miseri vivunt, cæcitatem.

Ab his Christi Vicariis, five Sacerdoti-
 bus oculos si convertamus ad Laicum po-
 pulum, non inferiores causas videbimus
 deplorandæ ingratitude, & frigidæ fidei
 nostræ. Plurimos quidem videre est, qui
 frequenter ad Eucharistiæ sumptionem ac-
 cedant;

cedant ; sed in eorum numero quàm multos est cernere , qui Domino suo cum debitâ perfectione non serviant ! ut interim nihil de exiguo fructu dicatur, quem è mysterio tam salutari percipiunt ; cujus & indicium & causa est, exigua, aut nulla tum ad sumptionem præparatio, tum in ipsa sumptione devotio.

Atque huic despectui, quem JESUS patitur ab iis, qui sic ejus amore frigescunt, adjungi meritò potest illorum tepiditas, qui sæcularium rerum amori se amorem Domini JESU in Religiosis Ordinibus substituisse profitentur. Nulla visitatio celebriùs absolvitur, quàm quæ Christo in Sacramento altaris præstatur. Sæpè ab iis in templum, quasi in domesticum conclave intratur, coram illo consistitur, quasi coram mutâ, & mortuâ imagine staretur. Et

hic

hic irreverentiâ plenus status, hæc evagatio oculorum, hæc reliqua incompositæ mentis dissolutio, nonne pro argumento est, visitationem illam, quam Domino præstant, non esse, nisi quandam modicæ fidei simulationem.

Ecce ô Domine ! sic agnoscimus, sic compensamus tibi illud omnium maximum, quæ â Te innumera accepimus, beneficiorum. Iterum ergò dicamus: minùs malè nos JESUM in Sacramento tractaremus, si ille nos minùs ardentè in eo amaret, aut si apertius suam in illo Majestatem ostenderet, aut denique, si eos, â quibus ita despicitur, præsentè poenâ mulctaret. His modis profectò majorem suæ Majestatis honorem, timorémque ab ingratis mortalibus extorqueret. At JESUM ista decernere non patitur suus amor. Quaslibet impieta-

pietates patientiùs tolerat, quàm vel unam sibi dilectam animam à se alienet. Atque ita injurias, quas ab indignè Sacramentum tractantibus accipit, proprio quasi præfert honori, ut eos accedendi fiduciâ non pri- vet, quos poenæ severitas abstertere va- leret.

Quæ quidem omnia, si nullum sensum commovent in animis nostris, quo tandem motivo durities nostra mollescet? subinde ad miserationem movemur, si peregrinus quispiam aut ignotus cum aliquâ ferociâ & inhumanitate excipiatur; vel notus aliquis, aut amicus miseriâ & calamitate prematur. Solus est JESUS, ad cujus injurias nullo sensu miserationis & Zeli movemur. Hunc solum ubique terrarum & gentium, in Divinissi- mo Sacramento despectum, illusum, in ho- nore, ac reverentiâ læsum, vultu & animo immoto

immoto videmus. Et nunquid hæc ei contingunt, quia nos nimiâ, & metas egressâ charitate dilexit? hic ipse ergò excessus amoris eorum corda, quos ita amavit, refrigeret? Quare, si quis sensus humanus in nobis superest, quî fieri potest, ut (nisi fortè nos ipsi eorum in numero simus) hanc hominum ingratitude, impietatem, & sui Benefactoris oblivionem videntibus non deficiat animus, nec cor contabescat? Nonne omnes indagandæ nobis sunt viæ, omnesque modi peruestigandi, quibus efficiatur, ut adoratione humillimâ & ardentissimo amore, cultûque debito illatas ei in Eucharistiâ injurias compensemus?

Ecclesia quidem ad hunc finem instituit Sollemnissimam Festivitatem! quâ Supplicationem ducit, & glorioso velut in triumpho Sanctissimum nostri Domini Cor-

E

pus

pus circumfert , & sequente octiduo Fide-
 lium Venerationi exponit. Sed hæc ipsa
 Festivitas an non aliquibus nova irreveren-
 tiæ, despectûs, & injuriarum est occasio ?
 quare amantissimus nostrî Salvator sextam
 Feriam, quæ proxima est Octavæ Corpo-
 ris Christi, in alteram quasi festivitatem ele-
 git, quâ benedictum & amabile cor ejus
 veros adoratores desiderat , & inquit.
 Prior festivitas est pretiosi ejus Corporis,
 hæc altera benedicti Cordis , in illa priori
 triumphet amor, quem erga nos habet ; in
 alterâ triumphet amor ; quem nos illi debe-
 mus. In illa priore nos Ecclesia docet, quo-
 usque nos JESUS amaverit : in alterâ nos
 coram coelo , & terrâ protestemur , quâ
 sinceritate JESUM redamemus. Quisquis
 ergò desiderat cum teneritudine & fervore
 Christum amare, summâ cum devotione
 & sollicitudine colat hanc solennitatem Di-
 vini

vini Cordis ; elegit enim hunc cultum pro signo, quo singulares, & amore magnanimo sibi cohærentes amicos discernit à tepidis, & in speciem solùm amantibus. Sic autem eam coli desiderat, ut intimo dolore contriti, deprecentur, & abolere nitantur, quidquid honori, & gloriæ Sanctissimi Sacramenti contrarium, à quovis hominum genere commissum est, tum pro indicio sui amoris, & agnitionis hunc integrum diem ei dedicent, consecrèntque.

Atque hæc sunt, quæ de exercitio hujus pietatis sentire debemus. Hoc est illud motivum, quod nos impellere debet ad dignè suscipiendam hac die Venerabilem Eucharistiam, ad visitandam devotè atque adorandam, aliisque virtutum operibus ritè colendam ; Si nobis in animo est, singularibus illis (quæ hanc pietatem comitantur) gratis & donis copiosè perfundi.

CAPUT III.

Exercitium Pietatis erga Cor JESU.

§. I.

PRO SINGULIS ANNIS.

ANnuè celebrabitur Festum Cordis JESU, die Veneris post Octavam Corporis Christi : inchoabitur autem Festivitas post secundas Vesperas ejusdem octavæ. Tum primò poterit breviter aliquid rerum ad hanc pietatem spectantium legi : deinde plusculum temporis in humilem venerationem Sanctissimi Sacramenti impendi, orando coram illo, & inter alias preces recitando Officium, Litanias, Rosariolum, de Divinissimo Corde. Post hæc, devota modestia,

destia, & interna collectio, tanquam utilissima ad crastinam festivitatem dispositio, servanda. Priùsquam nocturna quies capiatur, consultum est, breviter ad memoriam revocare Motivum festivitatis, & desiderium excitare, totâ nocte (si fieri posset) excubandi ad pedem Altaris, quod nostro loco, ut faciat Angelus custos, invitari poterit. Si evigilare noctu contigerit, suspiria ad Jesum in Sacramento præsentem mittantur. Tum exortæ diei matutinum tempus omne consecretur venerationi atque adorationi Cordis Jesu in Eucharistia, coeterorum & minùs utilium negotiorum curâ in alias horas sepositâ, ne quod minutum temporis adèò salutaris, absque suo fructu elabatur. Cum lectus deseritur, procumbatur in genua, & præsens in Eucharistia Dominus adoretur, omniâque honori & gloriæ Cordis ejus offerantur, in

recognitionem amoris & beneficiorum ab eo perceptorum : Quibus hæc bona fors obtigit , ut suis in domibus Venerabile Sacramentum asservetur (ut fermè in omnibus cœnobiis Religiosorum) festinabunt ad visitationem illius, ut poterunt. Confessio Sacramentalis cum perfectiore , quàm aliàs, contritione peragatur, ex consideratione ingratitude & irreverentiæ nostræ, quarum se se his diebus in confessione nominatim accusare, non foret abs re.

Tandem præparatio adsumptionem Sacramenti quàm diligentissima instituatur. Profunditas reverentiæ, quâ in oculis JESU comparebis, manifestè probabit desiderium tuum satisfaciendi pro defectibus reverentiæ à te ipso commissis : Flagrantia amoris, teneritudo pietatis , vivacitas fidei pariter indicabunt desiderium tuum resarciendi temporem

porem , infidelitatem , & irreverentiam quorundam aliorum communicantium. Intimo demum dolore contritus , quòd videas tuum JESUM in Sacramento tam frigidè amatum , tam indignè tractatum , suscipies illum tanquam iratum Deum , quem hoc opere placare nitaris ; suscipies illum tanquam rejectum Salvatorem , quem hoc opere coneris revocare : suscipies illum tanquam relictum Sponsum , cui hoc opere animas reducere , & novo Zelo amoris desponsare moliaris. Inter hos inquam , & similes teneri amoris affectus , cum gravi modestiâ & humilitate ad Eucharisticam Mensam accumbes. Et quoniam amor in hoc opere partem potissimam agit , suus cuique amor affectus & operationes dicabit , huic tempori convenientes.

Sacra communione suscepta , tuam & omnium hominum ingratitude cum
 infi-

infinito Christi amore comparans, humiliter procide ad pedes ejus, & exquisita cum pietate veniam ab illo postula: quod tamen animo magis & interno affectu, quàm ore & verbis agendum, nam verba sensuum animi & affectuum externa tantùm indicia sunt. Tum elice affectum oblationis, quò plenè te consecres Divino Cordi, & in magna quiete, animique collectione reliquum diei tempus exige. Ante meridiem si non omnes saltem plerasque horas variis bonorum Operum (ut pietas tibi dictabit) exercitiis, amori præsertim Domini JESU impende.

Sub Vesperum instituaturs meditatio de hac materiâ, aut si negotia non sinerent, saltem attentè legatur. Repetatur quoque vel Officium, vel Litanîæ, vel Rosarium de Corde JESU, vel aliis modis amor
erga

erga illum declaretur quemadmodum Religiosis concessum est, in domesticis Templis aut Sacellis asservare Christum in Sacramento præsentem, ita illis præcipuè incumbit, eidem hac die ad servitia assistere, & quidquid liberi temporis habebunt, iisdem impendere. Qui verò in Sæculo degunt, & ipsi plusculum, quàm soleant, temporis in præsentia Sacramenti consumant. Et his quidem pariter ut illis consulitur, ut extraordinaria cum devotione minimum quinquies illud visitent, si per negotia & occasionem licebit.

In prima Visitatione agantur Domino Jesu gratiæ pro infinito amore, quo incomprehensibile hoc Mysterium instituit.

In secunda iterùm gratiæ agantur pro datâ veniâ illud tam frequenter sumendi,

F

&

& pro singularibus donis ex eo in nos redundantibus.

In tertiâ deprecemur omnes injurias, quas ab hæreticis & infidelibus in eo patitur.

In quarta compensare nitamur irreverentiam, impietatem, & Sacrilegia, quæ à multis etiam Catholicis in eo sustinet.

In quinta complectamur cogitatione omnia omnium civitatum, oppidorum, pagorum templa, & in iis præsentem quidem in Eucharistia JESUM, sed rarissimè visitatum, in adoratione neglectum, & indecore habitum revereamur, & adoremus.

Sicut autem amor in JESUM præcipuus horum affectuum auctor motorque est, ita diversis aliarum opera virtutum exercenda proponit, quibus se Domino suo
magis

magis magisque probent. Quidam enim civitatis Ecclesias, ubi Venerabilis Eucharistia asservatur, vel omnes, vel aliquas devotè visitant. Quidam constituunt certò numerò pauperes, ut sacram communionem suscipiant, eosque tum eleemosinâ impertiunt, aut cibis reficiunt. Quidam variâ mortificationum asperitate corpus affligunt. Omnium cura, ac studium est, ut vivâ fide, ardente Zelo, flagrantéque amore hæc exequantur.

§. II.

PRO QUOLIBET MENSE.

Primus dies Veneris, in quolibet Mense occurrens, dedicetur cultui Cordis JESU. Ipse enim JESUS Religiosæ Margarethæ à la Coque, ut in ipsius vita referatur, specialiter mandavit, ut eo die se sacra

Communionem reficeret. Coli autem dies poterit eadem intentione & modo, quo ipsa Festivitas annua. Unde consultum est ea relegere, quæ de hac modò præscripta sunt. Renoventur itaque pari cum devotione Sacramenta Confessionis, & Communionis. Fiat deprecatio admiffæ in prioribus irreverentiæ. Fiat oblatio sui perfecta ad Serviendum Divino Cordi. Visitetur quinquies (si occasio est) Sanctissimum Sacramentum. Modestia, & interna animi collectio fervetur. Caritas in proximum cum charitate in Christum jungatur. Et hujus Charitatis impulsu, quilibet huic pietati addictus peculiari studio orabit pro iis, quos idem amor arctissimè in Corde JESU univit. Et quidem Sacerdotes si fuerint, quolibet mense semel pro iisdem, & numero eorum augendo Divinum Sacrificium offerent: & cœteri, qui Sacerdotes

dotes non sunt, Sacrae Communioni eandem intentionem praefigunt. Qua re (praeterquam quod proprium inde meritum augeant) hoc etiam efficient, ut quemadmodum ipsi pro aliis orant, ita vicissim alii virtute & amore Christi praestantes quam plurimi, orent pro ipsis. Denique haec preces & opera sunt extendenda ad animas defunctorum in Purgatorio, eorum praecipue, qui dum viverent, huic pietati addicti fuerunt.

§. III.

PRO QUALIBET SEPTIMANA.

Iterum dies Veneris in qualibet Septimana convenientissimus erit, ad colendum dulce Cor Jesu: Cum enim ipse nobis hoc die maxima sui amoris argumenta praebuerit, cur ei non paria redhibere conemur? praesertim cum satis ostenderit summopere

fibi placere, si Venerationi Cordis ejus dicitur hic dies, Matutinis ergò in precibus omnia, quæ reliquo die facturi sumus, ei devotè offeramus, & satagamus sollicitè, ut omnia bene, & ex Virtute faciamus. Specialiter ex desiderio refarciendi injurias Sanctissimo Sacramento illatas, & probandi suum erga illud amorem, Sacerdotes offerent Divinam hostiam, cœteri eandem suscipient, aut minimum solitò devotiùs assistent Sacrificio, & Spiritualiter ad eandem intentionem communicabunt. Nemo autem à sequentibus tribus punctis se excusabit.

I. Magnum quisque dolorem & contritionem excitet, quòd Dominus noster in ipsomet Sacramento amoris ita detur oblivioni à multis, tam tepidè redametur, & tam indignè tractetur.

II.

II. Sæpius hoc die, & majore cum sensu pietatis Venerabile Sacramentum, vel re ipsâ, si fieri potest, vel saltem in spiritu & desiderio visitetur, ad resarciendam multorum pro ejus institutione ingratitude.

III. Quædam opera mortificationis, tam interna quàm externa, eâdem intentione peragantur: Officiolum quoque, aut Litaniam de Corde JESU, aut aliæ preces dicantur.

§. IV.

PRO QUOLIBET DIE.

POSTREMÒ, ut cuilibet Anno, Mensi, Hebdomadæ assignata est sua devotio erga Cor JESU Domini nostri, sic sua quoque in singulos dies est assignanda.

Et horæ quidem matutinæ huic rei aptissimæ sunt; quare, cum de strato surrexeris

xeris multorum exemplo Sanctorum, te converte ad proximum ædibus templum, quòdque in eo asservatur Venerabile Sacramentum, submissâ reverentiâ, & vivâ fide adora, elice affectum amoris, debitæque pro ejus institutione gratitudinis, dole ex animo, quòd dignè honoretur â paucis, â multis etiam indignè tractetur, & statue in animo tuo, illud quàm citissimè poteris visitare, & semper amare. Denique funde oratiunculam ad Cor tui Salvatoris, & protestare, quòd omnia ad ejus honorem & gloriam facturus sis.

Deinde cùm Sacrificio Missæ interfueris, tum maximè huic pietati incumbere. Nihil autem hîc nominatim præscribitur, quia cuilibet suus amor erga JESUM suggeret convenientes affectus. Viva etiam fides unicuique piam modestiam sub Sacrificio

ficio perfuadebit. Utile quoque erit, cum plenâ sui oblatione Spiritualiter communicare & gratiarum actionem pro institutione tanti Myſterii non omittere.

Pomeridiano tempore, quo pauciſſimi ſolent Jeſum in mente & cogitationibus habere, illûmve inviſere, conveniens eſt, ut qui Venerationi Cordis ejus ſe addixerunt, illud in Sacramento Altaris, aut re aut mente aliquando inviſant.

Vespere ante quietem adora benedictum Cor tui Salvatoris, & illud intueri ut locum refugii, in quo ſecurè ſis pernoctaturus. Gratias age pro institutione Venerabilis Eucharistiæ : elice actum contritionis & amoris erga Deum ; qui tanto te amore amplexus eſt.

Addisce hunc modum incumbendi à S. Aloysio Gonzaga, qui se quieti daturus, ter dicta salutatione Angelicâ, se Cordi, & protectioni Virginis Dei Matris commendabat. Tum versus illam partem Ecclesiæ, ubi repositum erat Venerabile Sacramentum, profundissima genu flexione illud adorabat, petens à Corde JESU, ut sicut illud toti Ecclesiæ, & iis præsertim, à quibus tenerè amatur, invigilat, ita se quoque ab insidiis hostium animæ suæ protegeret. Tum protestabatur, velle se in hoc Corde quiescere, dicens: in pace in id ipsum, hoc est, in te summo bono, dormiam, & requiescam.

MEDITATIO

Pro Festivitate Cordis JESU.

PUNCTUM I.

De inexplicabili desiderio, quod habet JESUS,
inter nos, & nobiscum versandi.

Considera, quòd dulcissimum Cor tui
Redemptoris vix in Utero Virginæ
Matris efformatum fuerit, & mox immen-
sâ Generis humani charitate flagraverit.
Sicut autem proprium amantis est, velle
ei, quem amat, semper adesse: sic anni
tres & triginta, quibus inter nos vixit,
arcti & breves ei videbantur, ad explen-
dum illud infatiabile desiderium semper a-
pud nos permanendi. Huic ergò satis ut
faceret, miraculorum omnium suorum

maximum perpetravit. Temporis enim nullo termino circumscribens amorem ait Apostolis : nolite contristari de meo , â vobis , discessu per Ascensionem in Coelos , nam ego manere apud vos ardentius desidero , quàm vos retinere me cupiatis : ideóque dum homines in terris supererunt , non subtraham iis præsentiam meam. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus , usque ad consummationem Sæculi : *Matth. 28. 20.* Finem habent motiva , quibus impulsus est Dei Filius , ut humana se carne vestiret , & consummatum est opus redemptionis nostræ. Ut ergo in Eucharistia , quæ prodigium amoris est , & prodigiorum omnium compendium , maneat nobiscum usque ad consummationem sæculi , impellitur ab infatiabili desiderio ita nobiscum versandi , ut jam separare se quodamodò â nobis non possit.

Ascen-

Ascendit Dominus noster in Coelos ad Patrem: quid igitur invisibili modo in Terras quotidie redit? Nonne quòd agglutinatus amore hominibus sit, & eos deserere nequeat? quis imaginari sibi hunc excessum amoris potuisset, quòd collocatus in Throno Coelestis Gloriæ, nihilominus anhelet divertere ad corda nostra, quasi defectum in felicitate sentiret, nisi nobis, & modo quidem tam admirabili adesset? ô anhelum profectò ardènsque desiderium, quod usque adeò in coelis (ubi omnia desideria infinitate gaudiorum satiantur) expleri non potest! ô incomprehensibilem nostri Salvatoris amorem, quòd immensitate gloriæ suæ quasi non contentus, in altaria se nostra quotidie occulto, & humili modo deponat, ut veracitatem illius ostendat, qui ejus nomine dixit: Deliciæ meæ esse cum Filiis hominum: *Prov. 8. 31.*

PUNCTUM II.

De immenso desiderio, quod habet JESUS, sua bona nobiscum communicandi.

CONsidera, quòd sicut JESUS origo est omnium bonorum, sic apud nos ideò manere voluerit, ut ex die in diem nos suis Theauris ditaret. Nec illa tantùm dona, quorum origo est, in Sacrosancto Mysterio nobis impertit; verùm etiam semet ipsum, qui est omnium origo, communicat.

Ego ostendam tibi omne bonum, ait ipse: *Exod. 33. 19.* Quid autem hoc sit, & ubi ostendatur, innuit Propheta: *Zach. 9. 17.* Quid bonum ejus, nisi frumentum Electorum, id est Dominus JESUS sub specie frumenti panisve absconditus? Reges & Principes Terræ, non nisi certis temporibus

poribus , certisq̄ue personis exhibent suam liberalitatem : Rex Regum , & Principum Princeps JESUS , in Eucharistia , liberum omnibus omni tempore concedit aditum , quin & venire tardantes suavissimè invitat : *Matth. 11. 28.* Venite ad me omnes , qui laboratis , & onerati estis . Quid gratius , quid jucundiùs accidere potest iis , qui labore tentationum & onere calamitatum premuntur , quàm invitari ad aditum , & gratos ad eum venire , qui omnium bonorum atque gratiarum origo est ? Venite ad me omnes &c.

Et hic tantæ bonitatis DEUS , ut consulat infirmitatibus nostris , se totum in alimoniam nobis largitur , cujus efficaciam & recuperentur vires amissæ , & infirmitates quæcunque sanentur . Venite ad me omnes & ego reficiam vos , ait , quasi identidem

dem ex Altari diceret unicuique nostrum: quid ploras? quid de amissione sanitatis, liberorum, & fortunarum tristaris? nunquid hæc omnia, & multò plura habes in me reperire? ita non satis est amoris hujus Domini referare Cor suum, & omnem gratiam ac benedictionem ex eo profundere; sed insuper semetipsum pro tutelâ & clypeo adversus hostilia tela nobis apponit. Parâsti in conspectu meo mensam adversus eos, qui tribulant me: *Psalms. 22. 5.* Quid autem pretiosius, quid majus se ipso dare potest optimus JESUS? quomodò non etiam cum illo omnia nobis donavit. *Rom. 8. 32.*

PUNCTUM III.

De incomparabili desiderio, quod habet JESUS, uniendi se nobiscum.

CONsidera, quòd unio Cordium sit ultima operatio amoris, & quòd Dominus
JESUS

JESUS illam per institutionem Venerabilis Sacramenti quaesiverit. Ut enim exerceat hanc operationem veri Amatoris, & cum humanis cordibus se uniat, exit quodammodo à se ipso, ut in illis, tanquam unus idemque cum ipsis vivat. Mysterium unitatis nostræ in hac mensâ consecravit, ait Sanctus Augustinus. Perfectissimè se quidem DEI Filius in Incarnatione cum naturâ nostrâ univit : hæc unio tamen non fuit unicus assumptæ humanitatis scopus, sicut unio Sacramentalis est scopus instituti tam admirandi Mysterii. Nam in unione cum nostrâ naturâ passibile corpus assumpsit, ut mortem pateretur, & hominem patiendo redimeret : in institutione autem Venerabilis Sacramenti se ipsum cuicumque communicanti largitur, eique se intimè per modum cibi commiscet, ut plenè cum eo se uniat. Et desiderio quidem hujus unio-

H

nis,

nis, ad fumendum hunc cibum tum istâ nos promissione invitat: Venite ad me omnes, & ego reficiam vos: tum istâ comminatione impellit: *Joan. 6. 54.* Nisi manducaveritis carnem Filii hominis, non habebitis vitam in vobis: tum etiam quasi violentiâ quadâm amicâ tracturus præcipit servo suo, *Luc. 14. 23.* compelle, intrare convivas ad coenam, quam iis paravi. Denique nihil omittit, quo in nobis desiderium excitet, veniendi ad Eucharisticum ejus convivium, atque ita implendi desiderium ejus veniendi ad nos, & intimè nobiscum se se uniendi.

Quæ clarior ardentissimi amoris probatio unquam potuit excogitari? Verùm ô Domine JESU! itâne oblitus es omnium injuriarum, quas ab hominibus in hac vita perpeffus es? itâne fortassis non sat prævidisti

vidisti, quorsum te ille excessus amoris in hoc Sacramento deducat ? gratissima tibi quidem habitatio est in Corde Zelosæ, & castæ animæ, quot verò tandem illarum in humano genere invenies ? An numerosissimam tepentium Christianorum copiam tolerare potes, qui te fide semimortuâ, & turpissimo corde suscipiunt ? Hæc quidem sunt impedimenta ab ingressu Cordis absterrentia Hospitem, omnis impuritatis osorem. Vehementia tamen & redundantia amoris ejus hæc omnia vincit. Meditare, si potes, & animo attento considera, quòd justum odium, quo DEUS peccata prosequitur, sit quidem infinitum, sed tamen quodammodo minùs aut potiùs cedens infinito ejus desiderio veniendi ad nos : dum inter sacrilegia suscipi ab indignè communicantibus non refugit, ne se deliciis abdicet, quas ex unione cum diligentibus

se, dignéque communicantibus Animabus percipit.

En quo excessu Salvator in hoc venerando Mysterio te amet. Non modo tibi nunc dicit, quod olim Abrahæ: *Gen. 15. 1.* Ego merces tua magna nimis: sed etiam (ô prodigium obstupescendum) Caro mea verè est Cibus, & Sanguis meus verè est Potus. *Joan. 6. 56.* ô miraculum amoris, capacitate cujuslibet intellectûs creati longè superius! ô liberalitatem quâ JESUS Dominus noster exinanivit se ipsum, & exhaustit! Hoc tenero, & prodigioso erga te amore æstuat DEUS tuus, & tu reciproco in illum amore frigeas?

SELECTÆ PRECES

*Quæ effundi possunt ad amabilem Cor
JESU Christi.*

Salutatio matutina B. Mechtildis ad Cor
JESU.

LAudo, adoro, & saluto Te ô dulcissimum & floridissimum Cor JESU Christi: ô melliflue gratiarum fons, ex quo omne bonum, & omne gaudium in coelo, & in terra manavit, & sine fine manabit. Ex totis viribus mei Cordis tibi gratias ago, quòd tam fideliter hac nocte me custodiveris, & amantissimum Deum meum pro me laudaveris, amaveris, honoraveris, & ei gratias egeris. Et nunc ô DEUS, & unicus

H 3

amor

amor meus! nunc offero tibi pauper & miserum cor meum pro oblatione matutinâ, & quantâ fiduciâ possum commendo, immergo, & includo illud mellifluo Cordi tuo, ut tu illud hac die ab omni malo custodias, tuâ gratiâ perfundas, & tanto amore Tui accendas, ut te ex die in diem magis, magisque diligere possit in Sæcula, Amen.

COMMENDATIO PROPRII CORDIS
IN COR JESU.

Ante nocturnam quietem.

O Dulce Cor JESU Christi! ô suavissima requies omnium te amantium animarum! Tibi hac nocte commendo cor meum, animam meam, & corpus meum; ut ea custodias ab omni periculo, ab impuritate, & insidiis hostium. O mellifluum Cor Salvatoris! ô dulcisonum Ter-Sanctæ Trinitatis Organum! te humiliter obsecro,

cro, ut quoniam ipse DEUM laudare quiescens non potero, Tu meo loco id facias : & quoties cor meum in pectore meo hac nocte movebitur, toties non semel, sed centies millies Sanctissimam Trinitatem pro me glorifices, ac benedicas, omnemque halitum, quem hac nocte tracturus sum, in te suscipias, Amen.

DEPRECATIO AD COR JESU,

Quæ coram Venerabili Sacramento fieri potest die Veneris post Octavam Festi de Corpore Christi, & iterum primo die Veneris in quolibet Mense post Sacram Communionem.

GLoriosissime & amabilissime JESU, qui semper ardes amore nostri, semper miseræ compateris, semperque gratiam largiri desideras, & totum Te nobis donare. Mi JESU! mi DEUS & Salvator, qui ex nimiâ tuæ charitatis abundantia Holocau-
stum

stum te facis in Venerabili Sacramento, & millies in quemlibet diem æterno Patri Te offers. O Christe JESU! quid in hoc Sacramentali statu sentit animus tuus, dum pro tanto amore & gratia in plerorúmque Christianorum cordibus, non nisi duritiem, oblivionem, ingratitude & contemptum experiris? ô Divine Salvator! cur Tibi satis non fuit eligere viam strictissimam solius Redemptionis & salutis nostræ, absque eo, quòd tam pretioso Sacramento, tuum inexplicabilem erga nos amorem contestareris? cur satis non fuit, semel in horribilem cum morte agoniam descendere, & illam lethalem necessitatem subire, cui te horrenda peccatorum nostrorum (quæ in Te susceperas) multitudo, & gravitas subjecit? quid ultrà in singulos dies tam multiplici irreverentiæ te exponis, quâ Te hominum dæmonúmque scelerata malitia

litia in Sacramento laceſſere non intermit-
tit ? ô mi DEus ! mi amande Salvator !
quis ergo fuit ſenſus benediſti Cordis tui,
in præviſione tantæ ingratiſtudinis , tanto-
rumque peccatorum ? quanta nunc amari-
tudine impletur Cor tuum è ſenſu tot in-
juriarum & ſacrilegiorum ?

Summo igitur harum injuriarum do-
lore commotus, in abyſſum mei nihili me
abiiciens procido tibi ad genua , & in con-
ſpectu Coeli ac Terræ, cum profundiffima
humilitate deprecor omnes deſpectus &
indignitates, quæ tibi in Altaribus noſtris,
â prima inſtitutione ſanctiffimi Sacramenti
ſunt irrogatæ. Millies, & iterum millies in
Spiritu humilitatis, & in animo contrito,
illarum veniam â Te peto. O mi DEus !
ô Domine JEſu ! cur lacrymis meis per-
fundere, & ſanguine meo abluere non poſ-
ſum

sum omnia loca, in quibus amabile Cor-
 tuum tam horrendè despectum, Divinús-
 que tuus amor tam abominandè contem-
 ptus est? cur non est in viribus meis, ut
 novo genere subjectionis, humilitatis, &
 adorationis compensem omnes profanatio-
 nes & sacrilegia, quibus honor venerandi
 Sacramenti violatus est? Si quis mihi hoc
 daret, ut unico saltem momento essem Do-
 minus omnium humanorum Cordium,
 omnia Tibi in victimas & holocausta offer-
 rem, ad satis-faciendum pro oblivione &
 duritiâ eorum, qui Te in hoc tremendo
 Mysterio agnoscere nolunt, aut si agnove-
 rint, pro debito amare non curant.

Verùm ô dilectissime JESU ! hoc fa-
 ciem meam extremo pudore confundit,
 hoc mihi amarissima ex corde suspiria ex-
 torquet, quòd ego ipse in numero istorum
 in-

ingratorum fuerim. Summe Deus ! cui soli perspecta sunt intima cordis mei, Tu nôsti, quàm doleam de ingratitude meâ: Tu nôsti, quàm angustietur, & conteratur animus meus de injuriis tuis: Tu nôsti eam, quam nunc inspirâsti, voluntatem faciendi & patiendi omnia, ut resarciatur, quidquid in tuo honore & amore neglectum est. Vide Domine, hic ante te procido cum humili, & contrito corde, paratissimus omnia de tua manu suscipere, quæcunque tuæ voluntati placuerint. In compensationem tot injuriarum percute me Domine, & percute, ut vis: & ego percutientem, justæque poenæ incumbentem illam tuam dexteram benedicam, & exosculabor. Me miserum, quòd non sim sufficiens Holocaustum ad compensandas tot injurias tuas ! me miserum, quòd sanguine & lacrymis meis lavare non possim

omnia loca, ubi sanctissimum Corpus tuum in terrâ raptatum, pedibusque calcatum est? ô quanta mihi felicitas eveniret, si omnium, quæ excogitari possunt, tolerantia tormentorum, horribiles illas injurias, despectus, & impietates abolere possem! si verò non promereor hanc gratiam, suscipe saltem, ô benignissime JESU, hoc bonæ voluntatis meæ desiderium.

Quamobrem, ô Pater æterne, noli rejicere hanc humilem deprecationem meam, quam Tibi offero in unione illarum deprecationum, quas in monte Calvariæ Tibi obtulit benedictum Cor Filii Tui in cruce pendentis, & cruci assistens misericordissima Mater ejus Maria. Harum intuitu & merito deprecationum ignosce omnem indignitatem & irreverentiam in Divinissimum Sacramentum admissam: & auxilio tuæ gratiæ redde efficacis propositum

tum meæ voluntatis, quo seriò statui, nihil posthac intermittere, ut omni excogitabili via ac modo ardentissimè diligam & honorem Filium tuum, meum Dominum, Salvatorem, ac Judicem, quem in venerando Altaris Mysterio verè præsentem agnosco, ubi posthac per demississimam reverentiam, & indefessum eidem serviendi studium, toti mundo testabor, quàm seriò me obligaverim venerari dulcissimum Cor ejus, in quo & reliquum vitæ meæ tempus consumere decrevi. Fruar ergo illâ, quam unicè â te peto, gratiâ, ut in hora mortis meæ extremum spiritum in hoc Corde emittam. Amen.

AFFECTUS ANIMÆ

Cordi JESU se consecrantis.

O Gloriosissimum Cor mei JESU ! ô divina virtutum omnium sedes, & indeficiens

ficiens gratiarum fons ! quid tandem in me
 reperisti dignum, aut capax infiniti tui amo-
 ris, cùm meo in corde, innumeris pecca-
 tis onusto , nil nisi duritiem & tepidita-
 tem offenderis. Cùm ergo me manifesta
 indicia convincant, quòd etiam tum, cùm
 te non amarem, incomprehensibili amore
 profecutus me sis ; concipio spem & fidu-
 ciam, quòd animo & vultu placido con-
 specturus sis ea indicia, quibus nunc meum
 erga te amorem probare contendo. Aspi-
 ce ergo benigne Salvator, aspice hoc fer-
 ventissimum desiderium, quo flagrat ani-
 ma mea, se totam venerationi & gloriæ,
 tui benedicti Cordis offerendi. Placeat
 benignis oculis tuis, quam tibi nunc facio,
 mei ipsius, & omnium, quæ in me sunt,
 plena oblatio. En offero tibi personam
 meam, vitam & opera, difficultates, ad-
 versa, dolores : posthac enim non cupio
 vive-

vivere, nisi perpetuum holocaustum gloriæ tuæ, nunc quidem incensum, tum autem in obitu meo amoris tui flammâ consumptum. Sic offero tibi Domine DEUS, cor meum cum omnibus bonis affectibus, quorum capax est : nam aliud non quæro, quàm ducere vitam affectibus tui Cordis conformem.

Nunc superest, ô dilecte Redemptor, ut me doceas perfectam oblivionem, aut abnegationem mei ipsius, quæ sola nobis aditum in cor tuum potest aperire. Et quia deinceps nihil facturum sum, nisi quod tuum sit, adjuva meam infirmitatem, ut faciam nihil, nisi quod te dignum sit. Doce modum, quo ad puritatem tui amoris perveniam : imò da mihi purum, ferventem, & magnanimum Tui amorem. Da profundissimam humilitatem, sine quâ tibi placere

cere nemo potest. Imple postremò in me
tuam Sanctissimam voluntatem, tam in
hoc tempore, quàm in æternitate, Amen.

OBLATIO SUI AD COR JESU,

Quam fecit Admodum Reverendus Pater
de la Colombiere.

IN compensationem tam multiplicis in-
juriae, & horrendæ ingratitude, ô dulce
Cor JESU, & ad evitandam, quantum in
me est, ejusmodi culpam, offero Tibi cor
meum cum omnibus bonis motibus, quo-
rum capax est.

Dono me Tibi totum, quantus sum:
& ex hoc momento cordatè protestor,
quòd me & omnia ad me pertinentia pe-
nitè oblivisci velim, ut tollam impedi-
menta, quæ ab introitu Cordis tui me pro-
hibere

hibere possunt ; quod tantâ bonitate mihi aperuisti, & in quod ingredi ardentè desidero, ut in eo cum fidelissimis tuis servis vivam & moriar. Itaque tui amore confixus, & inflammatus, offero tibi omnia merita, & satisfactiones, omnia Sacrificia, & preces, omnia bona opera & mortificationes, omnes affectus, actus puritatis, obedientiæ, & aliarum Virtutum, quas usque ad extremum vitæ terminum exerciturus sum. Offero hæc omnia non tantùm ut benedictum Cor JESU, & admirabiles ejus dispositiones adorem, ac venerer ; sed etiam ut humiliter ab eo petam, velit oblationem, quam facio, benignè suscipere, pro beneplacito suo disponere, & pro quibus libuerit, acceptare. Et sicut animabus Fidelium in purgatorio detentis ex integro cessi, quidquid in meis operibus aptum est Divinæ justitiæ satisfacere : ita desidero, &

constituo , ut eis dispensetur pro beneplacito Divini Cordis JESU. Quæ tamen ordinatio mea non impediet , quò minùs satisfaciam obligationi meæ orandi , & sacrificandi pro aliis , præsertim si obedientia præscripserit , aut exegerit charitas , aut indigentes quidam , meique fratres id postulaverint. Quia verò tum etiam usus sum bono , ad me non pertinente , desidero quoque , ut obedientia , charitas , & aliæ virtutes , quas exerciturus sum , in his occasionebus Cordi JESU perfectè & integrè transcribantur : ex illo enim vires haurio ad eas exercendas , ideóque illi sine exceptione debentur.

O super benedictum Cor JESU , doce me perfectam oblivionem mei ipsius , quâ ad puritatem tui amoris perveniam , cujus Tu mihi desiderium inspirasti. Pro-

nam

nam in me voluntatem sentio tibi placendi; simul autem & magnam debilitatem agnosco id re ipsa præstandi absque singulari auxilio & magna illuminatione, quam à nemine, præterquam à te, exspectare habeo. O Domine ! perfice in me tuam sanctissimam voluntatem. Doleo quidem, quòd eam subinde non sequar; Sed tamen te adjuvante facere vellem. In tua ergo ô Divinum Cor, confisus potentia, quâ omnia potes, tua nixus bonitate, quâ clementissimè mihi faves, & tuo suffultus ardenti desiderio, quo æternam meam salutem cupis, humillimè rogo, ut id semper agam perfectissimè, quo tua tendit sanctissima voluntas, quia in hoc erit gloria tua.

ACTUS ADORATIONIS,
AD COR JESU.

MI DEUS, & Domine JESU Chrifte, quem verè & substantialiter in Sacramento Altaris præsentem esse credo, & confiteor: suscipe hunc actum profundissimæ adorationis, pro impletione desideriorum, quæ habeo, ut semper in eo adoreris; & in gratiarum actionem pro iis affectibus charitatis, quos tuum illud benedictum Cor per omnem vitam mortalem in terris elicit, aut modò in Coelis adhuc elicit, eliciétque in sempiternum: ut iisdem & ego Te adorem, diligam, & benedicam, quantum possibile est in reliqua mea vita. Exaudi me Domine, & aperi mihi hoc Divinissimum Cor, erit enim impostertum locus refugii, & quietis meæ, Amen.

ACTUS CONTRITIONIS,
AD COR JESU.

O Maxime Salvator, & optime DEUS, cujus amore, & dolore sanctum Cor perfectissimè pro totius mundi peccatis contritum est! ô cur ego non sentio eundem dolorem, quem meis quoque peccatis in eo concitavi: obsecro Te, ut illâ tuâ contritione suppleas defectum meæ. Imprime cordi meo timorem & abominationem vel minimæ offensæ tuæ. Immuta, & renova illud miserum cor meum ad formam tui benedicti Cordis quod est infinitæ munditiæ, & Sanctitatis, & amoris erga tuum Cœlestem Patrem: protestor enim quòd imposterum amare nil velim, nisi quod ab illo amatur; & vicissim omnia respuere, quæ illi displicent, Amen.

OBLATIO CORDIS JESU,

Quæ fieri potest sub Sacrificio Missæ.

Pater æternæ, placeat Tibi benedictum
 Cor dilecti Filii tui Jesu Christi, quod
 Tibi offero, sicut illud se ipsum Tibi in Ho-
 locaustum obtulit. Suscipe à me & pro
 me omnia desideria, affectus, motusque hu-
 jus Sancti Cordis, quos mihi sumo ut meos,
 nam ab illo pro me sunt oblati. Mei sunt,
 & posthac non alios desidero, quàm qui
 illius sint. Suscipe illos igitur in plenam sa-
 tisfactionem pro omnibus peccatis meis, &
 in gratiarum actionem pro omnibus mihi
 collatis beneficiis. Suscipe illos ad impe-
 trationem omnium mihi necessariarum
 gratiarum, præsertim finalis in exitu vitæ.
 Suscipe illos denique ut actus amoris, ado-
 rationis, & laudis, quos offero Majestati
 tuæ, quæ solùm ab hoc Corde dignè colli-
 tur,

tur, amatur, & glorificatur. Quoniam per ipsum, & cum ipso, & in ipso est Tibi DEO Patri omnipotenti in unitate Spiritûs Sancti omnis honor, & gloria.

QUOTIDIANA ORATIO S. GERTRUDIS AD COR JESU.

Saluto Te ô benedictum Cor JESU, ô vive, & vivifice fons æternæ vitæ, ô inæstimabilis Thesaurè Deitatis, & ardentissima fornax Divini amoris ! Tu locus es quietis, & refugii mei. O amabilis Salvator ! incende cor meum illo igne amoris, quo tuum arsit, funde in cor meum illas gratias, quarum origo est tuum. Fac, ut cor meum sic uniatur cum tuo, ut tua voluntas mea sit, & mea æternùm tuæ subiecta unitaque permaneat. Non enim aliud volo, quàm ut sanctissima tua voluntas

tas sit regula voluntatis meæ, omniumque operum meorum, Amen.

ACTUS AMORIS.

Nihil habeo, mi pretiose Salvator : nihil habeo, quod tibi possit placere : nihil possum : nihil sum. Tantum habeo cor, & satis habeo. Auferri mihi quidem poterit valetudo, fama, vitæque ipsa : solum cor mihi à nemine auferetur. Cor habeo, & hoc corde possum Te, ô bone JESU, amare, hoc corde Te amare volo : & solum ideo, mi Deus, amare Te volo, ut semper magis magisque Te amem, Amen.

LITANIÆ DE CORDE JESU.

KYrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe

Christe exaudi nos.
 Pater de Coelis Deus,
 Fili Redemptor Mundi Deus,
 Spiritus Sancte Deus,
 Sancta Trinitas unus Deus,
 Cor Jesu Filii æterni Patris,
 Cor Jesu Filii Virginæ Matris,
 Cor Jesu Sacrarium Dei,
 Cor Jesu Sanctuarium Domini,
 Cor Jesu domus Dei, & porta Coeli,
 Cor Jesu sedes Divinæ Majestatis,
 Cor Jesu, in quo reconditi sunt omnes
 Thesauri Sapientiæ,
 Cor Jesu, in quo habitat plenitudo Dei-
 tatis,
 Cor Jesu desiderium collium æterno-
 rum;
 Cor Jesu pascens inter lilia,
 Cor Jesu inexhaustibilis thesaure,

Miserere nobis.

Cor Jesu divitiæ omnium Te invocan-
 tium,
 Cor Jesu, de cujus plenitudine omnes
 accepimus,
 Cor Jesu vita, & resurrectio nostra,
 Cor Jesu pax, & reconciliatio nostra,
 Cor Jesu fons saliens in vitam æternam,
 Cor Jesu fons aquarum viventium,
 Cor Jesu, in quo Pater sibi complacet,
 Cor Jesu viva, sancta, Deo placens
 hostia,
 Cor Jesu propitiatio peccatorum no-
 strorum,
 Cor Jesu pro nobis amaritudine reple-
 tum,
 Cor Jesu oppropriis satiatum,
 Cor Jesu propter peccata nostra con-
 tristatum,
 Cor Jesu lanceâ apertum,
 Cor Jesu agni immaculati,

Miserere nobis.

Cor

Cor Jesu fons omnis solatii,
Cor Jesu refugium nostrum in tribu-
lacione,
Cor Jesu Altare Seraphinorum,
Cor Jesu fornax Divini amoris,
Cor Jesu paradise voluptatis,
Cor Jesu Thesaure Cordium,
Cor Jesu Salus in te sperantium,
Cor Jesu spes morientium,
Cor Jesu gaudium Mariæ Virginis,
Cor Jesu lætitia Sanctorum omnium,
Agnus DEI, qui tollis peccata mundi,
parce nobis Domine.
Agnus DEI, qui tollis peccata mundi,
exaudi nos Domine.
Agnus DEI, qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.

Miserere nobis.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Vers. O JESU mitis & humilis Corde;

Resp. Tuo Cordi conforma cor meum.

OREMUS.

TE supplices imploramus, omnipotens
& misericors Deus respice ad cor tibi
placentis unigeniti tui: & propter angustias,
quas amore nostrî in sua passione sustinuit,
nobis concede, te corde contrito diligenti-
bus, remissionem omnium peccatorum:
& corda nostra tanto igne tui amoris ac-
cende, ut secundum cor ejus vivere valea-
mus, qui tecum, & cum Spiritu Sancto
vivit & regnat unus Deus in Sæcula Sæcu-
lorum, Amen.

LITA-

LITANIÆ AC COR DEIPARÆ
VIRGINIS.

K Yrie eleison.
 Christe eleison.
 Kyrie eleison.
 Christe audi nos.
 Christe exaudi nos.
 Pater de coelis Deus,
 Fili Redemptor mundi Deus,
 Spiritus Sancte Deus,
 Sancta Trinitas unus Deus,
 Cor Mariæ semper immaculatum,
 Cor Mariæ gratiâ plenum,
 Cor Mariæ inter corda benedictum,
 Mariæ Cor purissimum,
 Mariæ Cor mitissimum,
 Mariæ Cor humillimum,
 Cor Mariæ Arca Sanctissimæ Trinitatis,
 Cor Mariæ Tabernaculum Incarnati
 Dei,

Miser.nobis.

Ora pro nobis.

Cor

- Cor Mariæ in visitatione novis gratiis
ornatum,
- Cor Mariæ novem mensibus â cohabi-
tante Jesu amore inflammatum,
- Cor Mariæ in partu Salvatoris gaudio
exultans,
- Cor Mariæ in purificatione gladio do-
loris transfixum,
- Cor Mariæ per inventionem Filii in
templo lætificatum,
- Cor Mariæ cum tristi Filio in horto
contristatum,
- Cor Mariæ in flagellatione Filii dila-
ceratum,
- Cor Mariæ iisdem cum Filio spinis
confixum,
- Cor Mariæ cum Filio crucem bajulan-
te gravatum,
- Cor Mariæ cum crucifixo Filio cruci-
fixum,

Ora pro nobis.

Cor

Cor Mariæ patienti Filio compassum,
 Cor Mariæ cum sepulto Filio conse-
 pultum,
 Cor Mariæ cum resurgente Filio redi-
 vivum,
 Cor Mariæ in ascensione Filii dilatatum,
 Cor Mariæ in descensu Spiritûs Sancti
 de novo sanctificatum,
 Cor Mariæ in assumptione super om-
 nes Sanctos elevatum,
 Cor Mariæ ad dextram Filii collocatum
 Cor Mariæ solatium afflictorum,
 Cor Mariæ refugium peccatorum,
 Cor Mariæ fiducia morientium.

Ora pro nobis.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi,
 parce nobis Domine.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi,
 exaudi nos Domine.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi,
 miserere nobis.

Christe

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Vers. Dignare me laudare te Virgo Sacrata:

Resp. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

OREMUS.

SANCTA Maria, Mater Domini nostri Jesu Christi, & mundi Domina, quæ nullum derelinquis, & nullum despicias; respice me Domina clementer oculo pietatis, & impetra mihi apud tuum dilectum Filium cunctorum veniam peccatorum: ut qui nunc merita & laudes tui sancti & immaculati Cordis, devoto affectu recolo, æternæ in futuro beatitudinis bravium capiam, ipso, quem Virgo peperisti, donante Domino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat, in Trinitate perfecta, Deus in Sæcula Sæculorum, Amen.

OFFI-

OFFICIUM

De Sanctissimo

CORDE JESU.

AD MATUTINUM.

Vers. Ardens amore meî Cor Jesu,

Resp. Accende Cor meum amore tuî.

Domine labia mea aperies;

Et os meum annunciabit laudem tuam.

Deus in adjutorium meum intende:

Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.

Sicut erat in Principio, & nunc, & semper

& in Sæcula Sæculorum, Amen. Alleluja.

M,

HYM.

H Y M N U S.

Q U i Cœli thronum deseris,
Ut illo nos reponas :

Et pro Salute miseris

In pretium Te donas :

O Chrifte flamma Cordium,

Accende me amore :

Ut mente purâ fordium,

Puróque dicam ore :

Tu Jesu , qui Cor Patris es,

Tu meum Cor gubernas :

Ut illud nulla turbet res,

In Sæcla sempiterna.

A N T I P H O N A.

O Sacrosanctum, & voluntati Patris semper obediens Cor Jesu , trahe ad Te corda nostra, ut, quod Tibi est placitum, semper faciamus.

Vers.

Vers. Paratum Cor meum, ô Deus cordis mei, ut faciam voluntatem tuam:

Resp. Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

OREMUS.

TE supplices imploramus, omnipotens & misericors Deus; respice ad cor tibi placentis unigeniti tui: & propter angustias, quas amore nostrî in sua Passione sustinuit, concede nobis te corde contrito diligentibus remissionem omnium peccatorum: & corda nostra tanto igne Divini amoris accende, ut secundum cor ejus vivere valeamus, qui Tecum, & cum Spiritu Sancto vivit, & regnat unus Deus in Sæcula Sæculorum, Amen.

AD PRIMAM.

Vers. Ardens amore mei Cor JESU:

Resp. Accende cor meum amore tui.

Deus in adjutorium meum intende:

Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, &c.

H Y M N U S.

O Cor, amoris victima,

Et gaudium Coelorum,

Mortalium fiducia,

Solamen miserorum!

Tu Trinitatis Gloria:

Te Filius assumpsit:

Te Pater suâ gratiâ,

Et Spiritus excompfit.

O JESU, qui Cor Patris es,

Tu meum cor gubernas:

Ut illud nulla turbet res,

In Sæcla sempiterna.

AN-

ANTIPHONA.

O Sacrosanctum, & semper sitiens salutem animarum nostrarum Cor Jesu: flammâ tui amoris consume peccata nostra, ne aliquando in iis moriamur.

Vers. Paratum cor meum, ô Deus cordis mei, ut faciat voluntatem tuam:

Resp. Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

OREMUS.

TE supplices imploramus &c.

AD TERTIAM.

Vers. Ardens amore meî Cor Jesu:

Resp. Accende cor meum amore tuî.
Deus in adiutorium meum intende:
Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, &c.

H Y M N U S.

O Sole Cor illustrius,
Sereniúsque stellis,
Tu nostris è pectoribus
Caliginem depellis.
Te Spiritus artifice
Potentiâ formavit,
Purissimo de Sanguine,
Quem Virgo ministravit.
O JESU, qui Cor Patris es,
Tu meum Cor gubernas:
Ut illud nulla turbet res
In Sæcla sempiterna.

A N T I P H O N A.

O Sacrosanctum, & illibatâ puritate refulgens Cor JESU: concede Cordibus nostris gratiam castæ puritatis, ut in iis tua forma resplendeat.

Vers.

Vers. Paratum cor meum, ô Deus cordis mei, ut faciat voluntatem tuam:

Resp. Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

OREMUS.

TE supplices imploramus &c.

AD SEXTAM.

Vers. Ardens amore meî Cor JESU:

Resp. Accende cor meum amore tuî.

Deus in adjutorium meum intende:

Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, &c.

HYMNUS.

O Dulce Cor! ô nimio
Amore fauciatum!

Tu sustine me, nimio
Timore consternatum.

Cùm

Cum justi furor Numinis

In impios tonabit :

Me tuus favor Judicis

Ab ira vindicabit.

O JESU, qui Cor Patris es,

Tu meum cor gubernas :

Ut illud nulla turbet res,

In Sæcla sempiterna.

ANTIPHONA.

O Sacrosanctum, & inimicis semper placabile Cor JESU : exultet pax tua in cordibus nostris ; ut inimicis, & persecutoribus nostris ex animo ignoscamus.

Vers. Paratum Cor meum, ô Deus cordis mei, ut faciam voluntatem tuam :

Resp. Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

OREMUS.

TE supplices imploramus, &c.

AD

ADNONAM.

Vers. Ardens amore mei Cor JESU:

Resp. Accende Cor meum amore tui.

Deus in adiutorium meum intende:

Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, &c.

H Y M N U S.

O Cor occlusum, cordibus

Te amor reseravit:

Et tuis amatoribus

Introitum paravit.

Nunc illud nobis exhibe

In habitationem:

Perpetuamque tribue

In eo mansionem.

O JESU, qui Cor Patris es,

Tu meum cor gubernas:

Ut illud nulla turbet res,

In Sæcla sempiterna.

N

AN-

ANTIPHONA.

O Sacrosanctum, & in doloribus semper
 patiens Cor Jesu: tribue nobis humilita-
 tem, & mansuetudinem Cordis, ut dignos
 patientiæ fructus feramus.

Vers. Paratum Cor meum, ô Deus Cor-
 dis mei, ut faciam voluntatem tuam:

Resp. Deus meus volui, & legem tuam
 in medio Cordis mei.

OREMUS.

TE supplices imploramus &c.

AD VESPERAS.

Vers. Ardens amore mei Cor Jesu:

Resp. Accende Cor meum amore tuî.

Deus in adjutorium meum intende:

Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, &c.

HYM-

H Y M N U S.

CONvivium mirabile
Et carnis, & cruoris,
Apposuit amabile
Cor JESU Salvatoris.
His pascimur sub specie
Velatis peregrinâ :

O quando sine tegmine
Nos pascet lux Divina !
O JESU, qui Cor Patris es,
Tu meum cor gubernâ :
Ut illud nulla turbet res,
In Sæcla sempiterna.

A N T I P H O N A.

O Sacrosanctum, & fluxarum opum con-
temnens Cor JESU, pone Te ut signa-
culum super cor nostrum, ut nullibi sit, nisi
in Te, unico & sempiterno Thesaurò no-
stro.

N 2

Vers.

Vers. Paratum Cor meum, ô Deus cordis mei, ut faciam voluntatem tuam:

Resp. Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

OREMUS.

TE supplices imploramus &c.

AD COMPLETORIUM.

Vers. Ardens amore meî Cor JESU:

Resp. Accende cor meum amore tuî.

Deus in adjutorium meum intende:

Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, &c.

H Y M N U S.

O Cordiale prælium!

O mutuos ardores!

Cùm Virginis Cor Filium

Raptaret in amores.

Cor

Cor ille Matris Spiculo
 Amoris configebat:
 Et illa rursus Filio
 Par telum immittebat.
 O JESU, qui Cor Patris es,
 Tu meum cor gubernas:
 Ut illud nulla turbet res
 In Sæcla sempiterna.

ANTIPHONA.

O Sacrosanctum, & bonitate ac clemenciâ plenum Cor JESU: igne tui amoris absolve, quicquid in cordibus nostris terrenum est: ut solus JESUS sit Deus cordium nostrorum, & pars nostra in æternum.

Vers. Paratum cor meum Deus, ut faciam voluntatem tuam:

Resp. Deus meus volui & legem tuam in medio cordis mei.

OREMUS.

TE supplices imploramus &c.

ROSARIOLUM. AD COR JESU.

*Complectens quinque majora, & triginta
tria minora Granula.*

Loco Symboli dicitur:

A Nima Christi sanctifica me.
Corpus Christi Salva me.

Sanguis Christi inebria me.

Aqua lateris Christi lava me.

Passio Christi conforta me.

O bone JESU exaudi me.

Intra vulnera tua absconde me.

In Corde tuo include me.

Ne permittas me separari â te.

Ab hoste maligno defende me.

In

In hora mortis meæ voca me.
 Et jube me venire ad te,
 Ut cum Sanctis tuis laudem te,
 In Sæcula. Amen.

Ad quodlibet Granum majus.

Dulcis JESU, da gratiam, ut cor meum
 sit secundum cor tuum,

Adoramus te in horto contristate, & in
 Sacramento Altaris à pluribus despeçte:
 quoniam tu solus sanctus, tu solus Do-
 minus, tu solus altissimus JESU Christe.

Ad Granula minora.

Adoro Te, ô sanctissimum Cor JESU:
 accende cor meum illo igne divini amoris,
 quo semper ardisti.

AD

AD FINEM ROSARIO LI
ORATIO.

Domine JESU, qui ut hominum corda ad te pertraheres, ineffabili prodigio amoris cor tuum eis in cibum dedisti: Clementer exaudi nos humiliter supplicantes, ut omnia nobis peccata remittas, qui ingratitude, despectum, & injurias hominum in hoc Mysterio tibi illatas deflemus, & debitum amorem exhibere conamur. Accende quoque corda nostra tui cordis igne, ut dignè te semper amemus, & glorificemus, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivis & regnas unus Deus in Sæcula Sæculorum.
Amen.

IN.

INDEFICIENS
AMOR ET LAUS
DIVINI CORDIS JESU.

Hoc est:

BREVIS, ET EFFICAX MODUS
COR CHRISTI QUOVIS MOMENTO
LAUDANDI ET AMANDI.

Notum est, humano Cordi proprium esse, dies noctésque sine intermissione moveri, atque ad pectus pulsare, sicut absque intermissione movetur perpendiculum in horologiis. Sive enim vigilet homo, aut dormiat, sive indulgeat otio, aut quid operis faciat, dum eum vita non deserit, non desinit etiam pulsus aut motio cordis: idque in arteriis extremi brachii ad carpum potif-

O

simè

simè sentitur. Et quanquam istorum pul-
 suum numerus exactè definiri non possit;
 perspicuum est tamen, quòd spatio unius
 quadrantis ad quingentos excurrant; sub-
 inde ad sexcentos; ad septingentos, etiam
 ad octingentos, & in quibusdam homini-
 bus usque adeò ad millenos. Quo numero
 admisso, unius horæ motiones essent qua-
 ter millenæ; totius autem diei & noctis mil-
 lenæ; sexcies & nonagesies. Magnus pro-
 fectò numerus pulsuum: & quamvis non
 summo rigore semper, & in unoquoque ho-
 mine adimpleatur; detrimenti tamen haud
 exigui foret, omnes otiosè & sine fructu
 aut lucro elabi. Sic ergo ex iis lucrum spi-
 rituale quæremus, ut per eos in quævis
 momenra Cor Jesu laudemus, amemus.

Præmittendum verò est, quòd sit in ar-
 bitrio nostro instituere signa ad placitum,
 quorum vi & representatione quasi iterum
 dici-

dicimus, & ex conventionē mutuā renova-
 mus memoriā illarum rerum, quæ alteri
 antea diximus. Hoc igitur modo possu-
 mus omnes motus pulsusque Cordium no-
 strorum instituere pro signis, iisque hanc
 significationem (ex conventionē vel pacto
 cum Corde JESU inito) imponere, ut qui-
 bet illorum, in omniscio illo Corde hunc
 affectum nostræ voluntatis quasi repetat,
 & de novo proponat: Ametur, Laudetur,
 & Glorificetur amabile & venerandum Cor
 mei Domini JESU.

PROCIDE ERGO IN GENUA ET DIC
 MENTE ATQUE ORE.

O Amabile Cor JESU ! ô Cor mei cordis!
 Ego licet indignissimus omnium crea-
 turarum, desiderio tamen impulsus amandi
 Te semper, & laudandi, quia id quovis mo-

mento præstare non possum, nisi per institutionem signorum, semper manentium, nunc ita tecum paciscor, & animitus volo, ut ab hoc die usque in crastinum, imò usque ad ultimum vitæ momentum, omnes & singulæ motiones Cordis mei, cum pulsibus arteriarum, sint mera signa amoris, & laudis; & tantum apud Te valeant, quantum hæc verba ex animo amante prolata: Laudetur, ametur, & glorificetur venerandum & amabile Cor mei Domini JESU. Hæc est mea voluntas. Hanc renovari, & ad memoriam Tibi, singulis pulsibus mei cordis, tanquam pactis inter nos signis renovari cupio: ita ut cor meum nullo diei, aut noctis momento desistat Te amare & glorificare. Peto igitur quâ possum cum humilitate, per tenerum amorem Virgineæ Matris tuæ, ut hunc tenuem amorem ac laudem meam, quam Tibi semper exhibere
 con-

constitui, pro tua clementia & bonitate acceptare digneris. Amen.

Hæc oratiuncula posset minimùm quolibet die Veneris repeti : Cæteris verò diebus non esset opus integram renovare, sed sufficeret breviter elevare mentem in Deum, & uno pio suspirio dicere:

O Divinum Cor JESU ! habeo ratum & fixum, quod semel conclusi.

Vel

O Cor JESU ! laudo & amo Te ex toto Corde meo, sicut Te inter & me pactum est.

Vel :

O Cor JESU ! initum inter nos pactum semper inviolabile perseverabit.

Adhuc alius affectus erga Cor JESU.

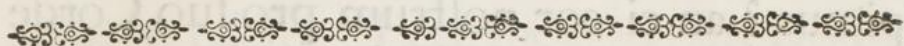
O Amabile & vulneratum Cor JESU ! oro Te per tuum amorem, ut animam meam in Te introire permittas : & sicut nulum à Te peccatorem excludis, ita mihi

O 3

parvu-

parvulum in Te locum concedas. Et siquidem ô JESU ex hoc domicilio gratiarum exclusum me velles, nunquam ab eo recederem, sed perseverarem ad ostium, & usque eò pulsarem, donec vel in hac, vel in altera vita mihi aperires. Sed cui unquam tuæ miserationes defuerunt, quæ perpetim ex illo tuo Corde profluunt, & superabundant? ô suscipe, absconde, & include Cor meum in tuo Corde, dulcissime JESU! Saucia illud spiculis tui amoris; purifica illud balneo tui sanguinis: illumina illud tuæ sapientiæ radiis: reple illud spiritu tuæ voluntatis: fac illud tam magnanimum, ut totum mundum pro nihilo ducat: tam generosum, ut omnia caduca despiciat: tam forte, ut omnia adversa sustineat; tam pium, ut semper coelestem beatitudinem cogitet, & suspiret. Postremò tribue mihi Cor, secundùm Cor tuum; & tam in tempore, quàm

quàm æternitate exultans cantabo : Cor
Jesu ! Tu centrum mei cordis es, & pars
mea in æternum, Amen.

CONSIDERATIO
DE CORDE JESU,
FACIENDA ANTE PRIMUM DIEM
VENERIS, IN QUOLIBET MENSE, PRO DIS-
POSITIONE AD SACRAM COMMUNIONEM.

Accedens ad oratorium tuum, cogita
te videre Dominum Jesum, qui suum
Cor teneat in manu, ac tibi offerat, & vi-
cissim Cor tuum à te petat, his verbis : *Prov.*
23. 26. Præbe fili mi cor tuum mihi.
Quanta hæc gratia est, quanta bonitas sum-
mi DEI nostri ! Dominus cum Servo, Deus
cum homine, Creator cum creatura, para-
tus est tantam amicitiam contrahere, ut
etiam velit proprium suum Cor cum illius
Corde permutare.

I. Et

I.

Et illud quidem toties in Venerabili Sacramento jam dedit : an illud dignè suscepimus ? an ei cor nostrum pro suo Corde reddidimus ? Heu quoties, cùm propositum sumendæ Sacræ Communionis feceramus, & inspirationem eandem sumendi sentiremus, tamen ex mala voluntate ulterius peccandi eam negleximus, & benedictum Cor ejus recipere noluimus ! Heu quoties, cùm tandem ad communionem accessimus, corpore & animâ non satis à peccatorum Sordibus expurgatâ, nauseam fecimus Divino Cordi ejus ! heu quoties statim à communione ad priora peccata redeundo, Cor ejus iterum cum ignominia à nobis expulimus !

Non amplius fiet, ò Domine JESU : non amplius. Ego quidem non mereor, ut me in ultimum tuum servum recipias, multò

multò minùs, ut facias talem amicum, cui proprium Cor dones, & in pectus reponas: ex fiducia tamen infinitæ bonitatis tuæ audebo accedere. Ecce me! veniam Domine, veniam posthac frequentius, & Divinissimum tuum Cor in Sacramento recipiam. Doleo ex toto corde meo, quòd donationem tui amabilissimi Cordis tam sæpè respuerim. Doleo ex toto corde meo, quòd aliquando mundissimum tuum Cor immundâ conscientia receperim. Doleo ex toto corde meo, quòd redeundo ad occasiones peccandi, & in priora peccata relabendo, illud ex pectore meo tam ignominiosè repulerim. Doleo de hac negligentia, indignitate, & malitia meâ. Ignosce dolenti, parce poenitenti. Audebo mi Deus, audebo in craftina communionem, quamvis indignus, redire ad Te, Tu velis etiam non invitus redire ad me. Da gra-

P

tiam

tiam & auxilium , ut integra confessione peccatorum omnium, veraque contritione & amore tuî perfectò me præparem, & ad recipiendum dignè Cor tuum disponam.

II.

Sed quomodo poterit cor nostrum amanti nos Domino JESU placere , ut ilud acceptet, & pro illo Cor suum nobis redonet ? si conemur cor nostrum ipsius cordi simillimum facere. Quàm humile est cor ejus, quòd terrea, lutea, & vilia corda nostra non respuat ! & hæc ipsa lutea cordastra quàm sæpe sunt superba, inflata, miserósque & pauperes proximos despicientia ? quàm mansuetum & mite est Cor ejus, quod ingratitude, irreverentiam, aliósque defectus nostros, tanta cum placiditate patiatur ! & nostra corda omni genere defectuum plena, quàm sæpe irascuntur, fero-

ferociunt, & tumultuantur ad aliquos leves defectus proximorum nostrorum? Quàm Spirituale & mundum est cor ejus, quod ignem carnalitatís suo sanguine in cordibus nostris extinguere, munditiémque Divinam suâ carne in Sacramento in iis implantare desideret! & hæc ipsa carnalia immundâque corda nostra, quàm tenaciter sæpe immunditiis suis & carnalibus appetitionibus adhærent?

Non fiet ampliùs, humillime, mitissime, & mundissime JESU. Non ampliùs fiet â me: utinam non fiat ampliùs ab ullo homine in toto orbe terrarum. Ego quidem agnosco superbum, immitte, & immundum cor meum, & consortio tui humilis, mansueti, & mundi cordis indignum: Sed vide, & accipe pium desiderium meum. Cupio imitari humilitatem tui Cordis, & verò etiam debeo. Quid enim ego sum,

nisi terra, & lutum, ex quo me tua potentia creavit? quid ego sum in corpore meo, nisi congeries infirmitatum, nisi officina morborum; nisi spoliū mortis? quid ego sum in anima, nisi seminarium passionum, nisi sentina vitiorum, nisi multiplicium peccatorum abyssus? ô Domine, non sum dignus, qui assistam divino conspectui tuo, & loquar ad Te: non sum dignus, qui altitudinem cœli conspiciam, & terram meis pedibus calcem: non sum dignus, qui vivam inter homines, & sim in numero creaturarum tuarum. Cupio imitari mansuetudinem tui Cordis, & debeo. Cui enim potero irasci ob levem defectum erga me commissum, cùm Tu innumerabiles meos defectus tam leniter, & longanimè feras? cui ego potero mortem, dæmonem, aliâque mala imprecari; cùm tu mihi gratiam tuam, & innumera beneficia impertiri nunquam

quam intermittas ? Cupio imitari munditiam, & spiritualitatem cordis tui, & de-
 beo. Quâ enim fronte audebo apparere
 ante oculos tuos, & amicitiam tuam spe-
 rare, nisi carnalium appetitionum sordes
 abiiciam, & omnimodam mentis puritatem
 procurem, sempérque spiritualia carnalibus
 antepo- nam ? Cum his desideriis in crastina
 communionem veniam ad Te: Tu velis, dul-
 cissime JESU, cum gratia, & auxilio tuo ve-
 nire ad me; ut, quod desidero, possim re-
 ipsa præstare, & in corde meo dignum tuo
 Cordi hospitium exhibere.

III.

Super omnia autem, ut inter Deum
 & hominem permutatio cordium fiat, ne-
 cessarius est mutuus amor, & ferventissi-
 ma charitas. Cor JESU in Sacramento est

merus ignis, corda nostra inflammare desiderans : & corda nostra mera sunt glacies, flammam illam suo frigore extinguentia : Cor JESU in Sacramento colliquefcit in guttas dulcedinis intimæ, in corda nostra tanquam in spongas fe infinuare desiderans : & corda nostra sæpe in filices & infensibiles petras durantur, fluentemque illam dulcedinem in fe recipere nolunt. Cor JESU in Sacramento est affectuosum glutinum, fe fe cum cordibus nostris unire desiderans : & corda nostra amore cum creaturis conglutinata sunt, conglutinationem cum Deo refugientia.

Non ita cor meum posthac, ô Domine JESU : non ita posthac. Amo Te : & semper amabo ex toto corde meo, & illud in odoriferum Cinnamomi & Balsami lignum tibi offero, ut accendatur ab igne tui Cordis

dis, & velut holocaustum perpetuum concremetur. Amo Te Domine JESU, & semper amabo ex toto corde meo, & illud instar aridæ & sitientis spongiæ tibi offero, ut imbibat guttas dulcissimæ suavitatis tuæ, in iisque solis posthac delicias suas quærat. Amo Te Domine JESU, & semper amabo ex toto corde meo, ut illud indissolubili glutino tibi uniat, & nullo creaturarum amore, nullis adversis hostium infernalium machinis unquam à Te avellatur. Sic amo Te Domine JESU, & semper amabo. Dona igitur mihi Cor tuum, & vicissim accipe cor meum. Non volo habere aliud cor, nisi tuum cor; nec alio in loco debet habitare cor meum, nisi in pectore tuo. Ibi est mea securitas, mea quies, meum gaudium, meæ deliciæ. Ibi te brachiis sancti amoris amplexabor. Ibi gratiarum actionem & laudem perpetuam Tibi cantabo.

Ibi

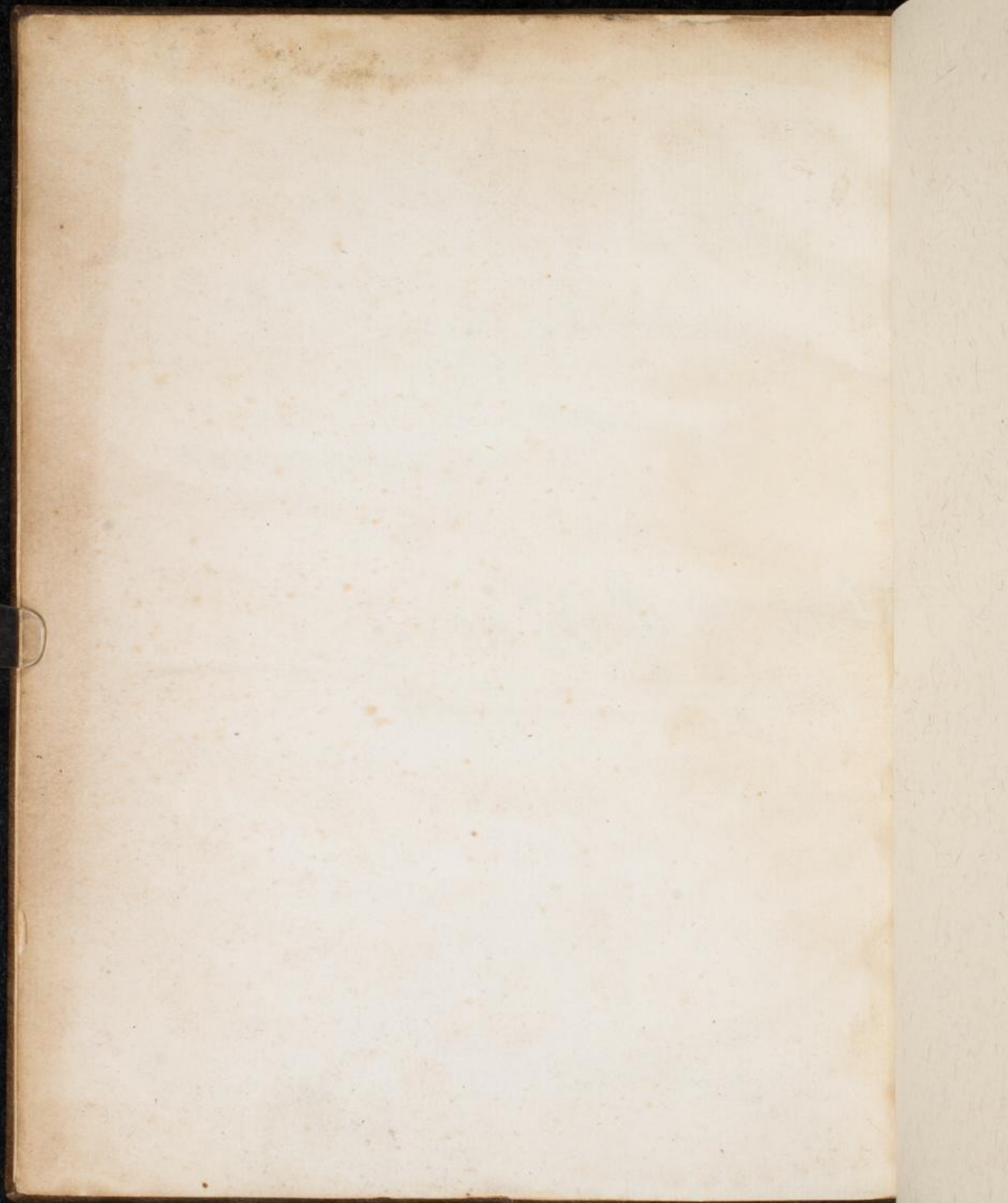
Ibi vivam, dum Spiro, ibique postremum
 halitum emittam, ut anima mea per vul-
 nus tui Cordis quasi per apertum mihi
 ostium ingrediatur ad Thronum gloriæ tuæ
 in coelis. Amen.

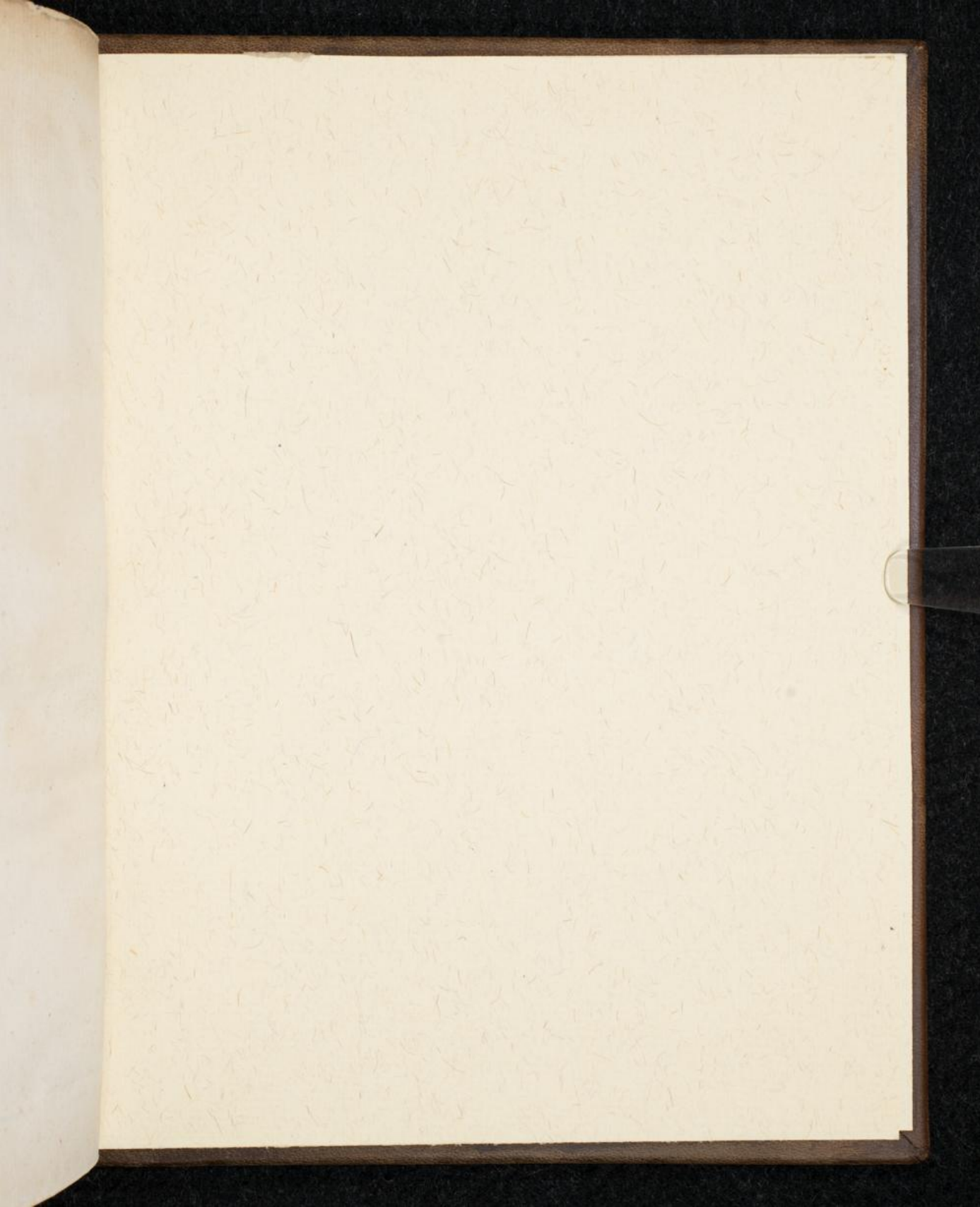
*Omnia ad majorem JESU Christi &
 Sanctissimi ejus Cordis gloriam.*

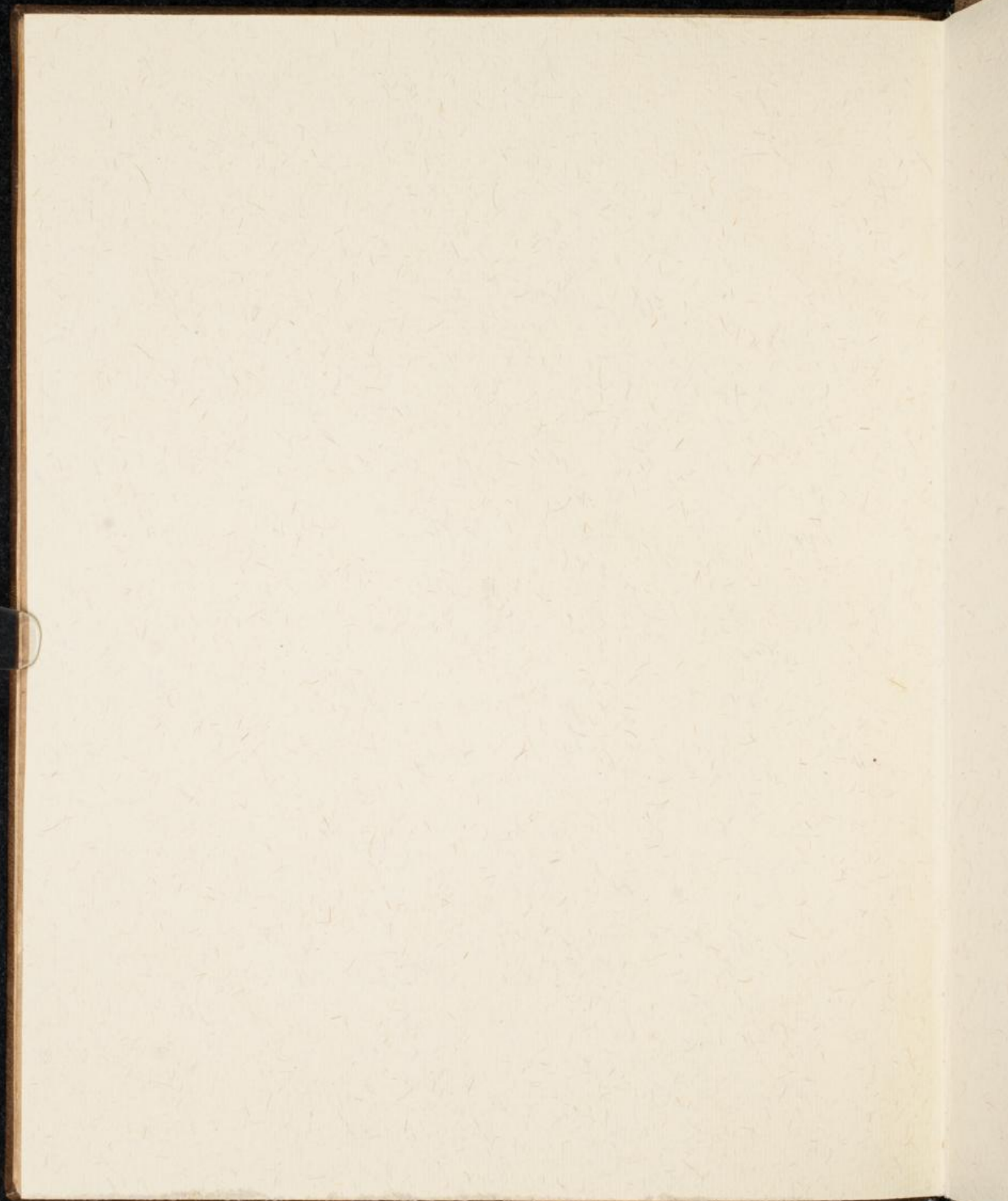

P. W. H.

O. w. H. G. No. 110.

© The Tiffen Company, 2007

TIFFEN® Gray Scale

A	1	R	2	G	3	B	4	5	M	6	W	8	G	9	10	K	11	12	13	14	C	15	Y	17	M	19
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	---	----	----	----	----	---	----	---	----	---	----

Centimetres

Inches

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
------	------	-------	--------	-----	---------	-------	---------	-------

